

Κινηματογραφικός

Στάρ

Έτος Έβδομον ἀριθ. 12 (234)

Ἀθῆναι 30 Μαρτίου 1930

ΦΙΦΗΪΝΤ' ΟΡΣΕ

Ἡ πολὺ χαριτωμένη καλλιτέχνης τῆς ὀθόνης, «ἀστὴρ» τῆς Φόξ Φιλμ, τὴν ὁποίαν θὰ ἴδουν οἱ Ἀθηναῖοι λίαν προσεχῶς εἰς τὰς καλλιτέρας τῆς δημιουργίας, παραγωγῆς Φόξ 1930—1931

ΟΥΔΕΠΟΤΕ ΤΑΙΝΙΑ

ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

ΕΞΕΧΕ ΤΗΝ

ΚΑΤΑΠΑΛΗΚΤΙΚΗΝ

ΕΠΙΤΥΧΙΑΝ ΤΟΥ

ΤΡΩΙΚΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ

Η προβολή της εις τόν

ΑΠΟΛΛΩΝΑ

υπερέβη εις τὰς εισπράξεις

και αὐτὰς τὰς ὀμιλούσας

και ἠχητικὰς ταινίας

ΑΠΟΚΛΕΙΣ. ΚΜΕΤΑΛΛΕΥΣΙΣ

ΙΩΣΗΦ ΜΑΡΓΟΥΛΗ

ΟΔΟΣ ΚΑΝΙΓΓΟΣ ΑΡ. 6

ΤΗΛΕΓΡΑΦ. ΜΑΡΓΟΥΦΙΛΜ

ΣΗΜ. Ἡ ταινία εἶνε ἐλευ-

θέρα διὰ τὰς ἐπαρχίας

μόνον μετὰ τὴν 1ην

Μαΐου

ΔΙΔΟΝΤΑΙ ΔΩΡΑ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΕΓΓΡΑΦΟΜΕΝΟΥΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΣ

Καθίστα γνωστόν ὅτι ἡ Διεύθυνσις τοῦ «Κινηματογραφικοῦ Ἐστῆρος» θὰ δίδῃ ἀπὸ σήμερον εἰς τοὺς ἐγγραφομένους νέους συνδρομητὰς καὶ εἰς τοὺς ἀναεώνοντας τὰς συνδρομὰς τὸν παλαιὸς τοιοῦτος τὰ ἐξῆς δῶρα.

Αἱ ἐτήσιαι συνδρομαὶ ἐσωτερικοῦ ἢ ἐξωτερικοῦ θὰ δικαιούνται ΔΩΡΕΑΝ καὶ τοῦ ἐξ ἀγδοήκοιτα σελίδων πολυτελοῦς πατηγυρικοῦ τεύχους 1930

Αἱ ἐξάμνηοι συνδρομαὶ θὰ δικαιούνται δωρεάν μιὰς ὥραιας φωτογραφίας 18x24.

Τοῦ πατηγυρικοῦ τεύχους 1930 ὡς ΔΩΡΟΝ, δικαιούνται καὶ οἱ ἀγοράζοντες ἕνα οἰονόηποτε τόμον τῶν ἐτῶν 1927, 1928 καὶ 1929.

Αἱ συνδρομαὶ ὡς γνωστὸν ἔχουν καθορισθῆ ὡς κατωτέρω:

Ἐτησία ἐξωτερικοῦ Ἑλλάδος	δραχ. 200
Ἐτησία ἐσωτερικοῦ	100
Ἐξάμνηος	60
Τόμοι προηγουμένων ἐτῶν ἕκαστος	100

Αἱ συνδρομαὶ καὶ πᾶσα ἄλλη συναλλαγή ΑΠΑΡΑΙΤΗΤΩΣ ΠΡΟΤΗΛΗΡΩΝΟΝΤΑΙ, καθίσταται δὲ γνωστὸν εἰς πάντας διὰ ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ οὐδεμίαν ἐντολή ἀπὸ οἰονόηποτε προερχομένη θὰ λαμβάνεται ἢ π' ὄντιν ἂν δὲν συνοδεύεται αὐτὴ ἀπὸ τὸ ἀνάλογον χρηματικὸν ἔμβασμα.

Χρηματικὰ ἐμβάσματα ἢ διὰ ταχυδρομικῆς ἐπιταγῆς ἢ καὶ ἐντὸς συστημένης ἐπιστολῆς ἐπ' ὄνομα τοῦ ἢ μετέρον διευθυντοῦ, ὁδὸς Κολωνοῦ 68 Ἀθῆνας.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Ἐπειδὴ οἱ ἐναπομεινάντες τόμοι τῶν ἐτῶν 1927, 1928 καὶ 1929 εἶνε ὀλίγοι παρακαλοῦνται θερμῶς ὅσοι ἐπιθυμοῦν νὰ προμηθευθοῦν τοιοῦτος νὰ μᾶς γράψουν ἐγκαιρῶς πρὶν ἐξαντληθῶν.

Η ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ

LICHT - BILD - BUHNE
Γερμανικὴ καθημερινὴ κινηματογραφικὴ Ἐφημερίς
Friedrichstrasse 225 Berlin, S.W. 48

LA CINEMATOGRAFIA
Ἰταλικὴ ἑβδομαδιαία κινηματογραφικὴ Ἐφημερίς
Via S. Maurilio 20 Milano-Italie

KINEMATOGRAFH
Γερμανικὴ καθημερινὴ κινηματογραφικὴ ἐπιθεώρησις
Zimmerstrasse 35-41 Berlin S W 68

DER FILM
Γερμανικὸν κινηματογραφικὸν περιοδικὸν εἰς μέγα σχῆμα
Ritterstrasse 71 Berlin, S.W. 68

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Ἐτησία Δρ. 100.—
Ἐξάμνηος > 60.—
Ἐξωτερικοῦ Γενικοῦ
Ἐτησία Δραχμαὶ 200.—
Ἀμερικῆς
Ἐτησία Δολλάρια 3.—
ΕΤΟΣ 70ῦ ΑΡ. 12 (234)

ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΙΣ ΔΙΑΦΗΜΙΣΕΩΝ

Διὰ μιαν φερὰν ὁ στίχος. . . Δρ. 7.—
Μέχρι τριῶν δημοσιεύσεων ὁ στίχος > 5.—
Ἄνω τῶν τριῶν δημοσ. ὁ στίχος > 4.—
Ἡ ὥρα εἰς . . . > 600.—
Εἰς τὸ ἐξῶφυλλον > 600.—
ΤΟ ΤΕΥΧΟΣ ΑΡ. 3

Ἰδιοκτήτης—Οἰκονομικὸς Διευθυντής
ΗΡΑΚΛΗΣ Β. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ
Γράφεια : Κολωνοῦ 68 (*Ἄνω πᾶτωμα)
ΤΗΛΕΦΩΝΩΝ 1-56

ΠΟΥ ΒΑΔΙΖΕΙ Ο ΟΜΙΛΩΝ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ

ΑΡΘΡΟΝ ΤΟΥ κ. Ρο—Μα

Τώρα ὅτε ὁ ὀμιλῶν κινηματογράφος ἐπεβλήθη καὶ εἰς τὰς Ἀθῆνας καὶ ὁμολογουμένως τόσον ἐνωστικῶς ὅσον δὲν τὸ ἐπερίμεναν οὔτε οἱ αἰσοδοξότεροι φίλοι του, μεταξύ τῶν ὁποίων συγκαταλέγεται καὶ ὁ ὑποταγόμενος τώρα λέγω εἶναι, κατάλληλος ὁ καιρὸς νὰ ὀμιλήσῃ τις ἐκτενέστερον περὶ τῶν διαφόρων προβλημάτων τὰ ὁποῖα παρουσιάζει οὗτος. Σήμερον δηλ. δὲν θὰ ἐπανέλθομεν εἰς τὰς γενικότητας (τοῦ ποῦ εἶναι προτιμότερος ὁ ὀμιλῶν ἢ ὁ βοβὸς καὶ ἂν καὶ κατὰ πόσον δύναται ὁ ὀμιλῶν νὰ ὑποσκελίσῃ τὸν βοβὸν) καθ' ὅτι ὀμιλήσαμεν ἄλλοτε ἐκτενῶς ἀπὸ τῶν ἰδίων στηλῶν, ἀλλὰ θὰ μᾶς ἀπασχολήσουν εἰδικώτερον καὶ ἐπίσης ἐνδιαφέροντα ζητήματα.

Καὶ κατὰ πρότον πρῆσαι νὰ ἔχη ὅτι ὄντιν του ὁ ἀγνωστός ὅτι ὁ ὀμιλῶν εἶναι μίαν ἐφεύρεσις νεοσύστατη καὶ φυσικὰ κάθε τι νέον δὲν εἶνε δυνατόν παρὰ νὰ μὴ εἶναι τέλειον. Ἐχει δηλ. ἀνάγκη ἐξελιξέως πρὸς τοῦτο δὲ ἀπαιτεῖται χρόνος. Τὸ αὐτὸ ἀκριβῶς συμβαίνει καὶ μὲ τὸν ὀμιλοῦντα. Συνεχῶς ἐξελλίσσεται, συνεχῶς τελειοποιεῖται καὶ οὕτω μόνον δὲν εἶπε εἰσέτι τὴν τελευταίαν τὸν λέξιν, ἀλλὰ καὶ φαίνεται ὅτι θὰ ἀργήσῃ κάπως ἀκόμη. Ἀλλὰ ποῖα θὰ εἶναι ἡ τελευταία του λέξις; Ἐν τῷ μεταξύ ποῖα στάδια ἐξελιξέως θὰ διέλθῃ; Εἰς αὐτὸν ἀκριβῶς τὸν νοητὸν περιπατον, τῆς ἐξελιξέως ἀπὸ καλλιτεχνικῆς κυρίως ἀπόψεως τὸ ὀμιλοῦντος φιλμ παρακαλοῦμεν τὸν ἀναγνώστην νὰ μᾶς παρακολουθήσῃ.

Τὸ οὐσιαστικώτερον κατ' ἀρχὰς ἦτο ν' ἀκοῦσῃ τὸ κοινόν, ἀδιάφορον τὸ τί. Ἐπρεπε ν' ἀκοῦσῃ μουσικὴν, ἦχος, ὀμιλίαν καὶ τὰ τοιαῦτα. Αὐτὰ κυρίως θὰ ἐπέσυραν τὴν προσοχὴν του. Αὐτὰ ἔπρεπε νὰ συμβιβασθοῦν μὲ τὰ μέσα τὰ ὁποῖα παρεῖχε κατ' ἀρχὰς ἡ τεχνικὴ, ἔπρεπε δηλ. νὰ συμπυκνωθῶν σ' ἕνα στενὸ περιθώριον. Μὲ αὐτὰς τὰς σκέψεις ἦτο μοιραῖον ὁ κινηματογραφικὸς παραγωγὸς ν' ἀπομακρυνθῆ ἀπὸ τοὺς δοκιμασιμῶν μέχρι τῆς στήλης δόμοις τῆς τέχνης τοῦ βοβῶ φιλμ. Τὴν προσοχὴν τὸν κυρίως ἐτράβηξαν οἱ ἦχοι. Ἦτο σφάλμα. Καθ' ἡμᾶς ὄχι, ἀλλ' ἦτο ἀνάγκη εἰς τὴν ὁποῖαν ἔπρεπε νὰ πεισθῆ. Τὰ πρῶτα δημουργήματα τῶν συνδυασμῶν αὐτῶν, εἶναι κυρίως ἐπιθεωρήσεις κ-

κινηματογραφουμένων, αἱ ὁποῖα δι' ὅσα ἀνεπιτύχθησαν ἀνωτέρω δὲν ἱκανοποιῶν τοὺς στενὰ προσκεκολλημένους εἰς τὰ ἰδεώδη τῆς βοβῆς τὸν τέχνης. Αὐτὴ ἡ ἀνεπιτυχὴς θεατροποιήσις τοῦ φιλμ τοὺς ἐξενεούριζε, καὶ μᾶλλον ἐπιπόλοια εἰς τὰς σκέψεις των, ἵνα οὐτε ποὺ οὐτε λίγο, κατεδιάζαν τὸ ὀμιλοῦν φιλμ. Γνωρίζω πολλοὺς ἀπ' αὐτοὺς οἱ ὁποῖοι τώρα δὲν διστάζουν νὰ ὁμολογῶν τὴν πλάνην των.

Εἶναι ἐν τούτοις γεγονόςὸς τὸ προεκλήθη ἰσχυροτάτη ἀντίδρασις τότε, ἡ ὁποία ἀπὸ ἕνα βαθὺ μελετητῆν τῶν πραγμάτων θὰ ἀνεμνετο. Τὸ ὅτι δὲ τόσον ταχέως τὴν ὑπερέκαμψιν ὁ ὀμιλῶν εἶναι ἄλλο χαρακτηριστικὸν τῆς ὁμίης τὴν ὁποῖαν περιζήτει.

Τὴν ἐπιτοχὴν ἐκίνησαν τῶν μεγάλων κλοπισμῶν ὀλίγον ἔλειπεν νὰ ἐγκαταλείψῃ πρὸς τὸ παρὸν ὁ ὀμιλῶν καὶ ν' ἀρκεσθοῦν εἰς ἀπλὸν συγχρονισμὸν μουσικῆς, τὸ ὁποῖον ἄλλοτεως ἐπεχειροῦσαν καὶ εἰς «γυρισμένους» ὡς βοβᾶς ταινίας. Ἐδῶ δὲ ἀποτελέσματα ἦσαν περισσότερον ἀνεπιτυχῆ καὶ τὰ πράγματα θὰ καθίσταντο ἀκόμη πλέον δυσάρεστα διὰ τὸν ὀμιλοῦντα ἂν καὶ ἡ ὁδὸς αὐτὴ τὸν συμβιβασμὸν δὲν ἐγκατελείπετο γοήγορα. Τότε ἀκριβῶς καὶ ἡ Γερμανία ἐνεκολώθη τὴν νέαν πρὸδον. Ἄλλο χαρακτηριστικὸν τοῦ ὅτι τὸ μέλλον τοῦ φιλμ ἐναποκέειτο στὸν ὀμιλοῦντα.

Καὶ ἤδη ἠκολούθησαν νέαν ὄδον φυσικὰ ἐκ τῶν sine qua non ἐπιθετο πάλιν ἡ συγχρονισμένη μουσικὴ, αἱ δὲ ὀμιλία ἢ ἔλειπεν τελείως ἢ ἀπεδίδοντο κατὰ ἕνα μικρὸν ποσοστὸν. Ὡς πρὸς τοὺς ἦχους; Καὶ οὗτοι συνηθέστερον ἀπεδίδοντο διὰ τῆς ὀρχήστρας. Ἐννοεῖται ὁμως ὑπὸ τοιοῦτους ὄρους πάλιν δὲν θὰ ἦτο δυνατόν νὰ ἱκανοποιηθῆ τὸ κοινόν διότι καὶ μὲν ἠγχαριστεῖτο ἀπὸ μᾶς ἀτόπως διότι ἔβλεπε πάλιν πραγματικὰ φιλμῆνότε μάλιστα τέλειαι. γ. «Λευκὲς σιὰς», ἀλλὰ φυσικὰ ἐπεζήτει νὰ ἱκανοποιηθῆ καὶ ἀπὸ τῆς ἐτέρας ἀτόπως δηλ. τοῦ ἦχου. Ἡκανοποίησις αὐτὴ ἐπεδιώχθη νάδοθῆ διὰ τῆς παρεμβολῆς ἀσμάτων, λ. γ. «Ραφωδία ἔφοτος» καὶ ἀκόμη παρεμβολῆς ὀλοκλήρων προζῶων μερικῶν κλισιακῶν μελοδραμάτων λ. γ. «Ἐνας σύγχρονος Φάουστ» καὶ ὁμολογουμένως ὄχι λίγες φορὲς αἱ παρεμ-

βολαί αυταί παρουσιάζοντο τελείως ξεκάθωτοι. Αυτά άποτελούν έτερον σταθμόν του όμιλούντος φίλμ, άσφαλώς άτυχή και άτόν.

Ός ήτο έπόμεινον προεβλήθησαν συζητήσεις μεταξύ των είδικών και ύπό την μίαν ή την άλλην μορφήν δέν ήγρησαν να διαμορφωθούν σκέψεις και λύσεις με ίσχυρά εκάθερωθεν έπιχειρήματα. Πρίν όμως άποκρυσταλλωθούν εκ του άσφαλούς θεπικαί πινε λύσεις, δέν είναι δυνατόν παρά, το όμιλούν φίλμ να παρουσιάζεται κατά το πλείστον καθαρώς μουσικών και ένεκα τούτου φανταζόμεθα ότι προς το παρόν συνδυάζει τα μεγαλυτέρα προσόντα μία άπερέττα λ. χ. «Ερωτικά Βάλς» όπον παραπλεύρως εις την μεγάλην μουσικήν δράσιν άφίεται και άσκετός χώρος διά την ανάπτυξιν προσόντων ενός καθαρού φίλμ. Βέβαια και αυτό το μίγμα ένδημιάζει θεάτρον άλλ' αυτήν την φοράν τελείως διαφορετικά από τα προηγούμενα και τούτο διότι ούτως ή άλλως δέν περιορίζεται εις μονότον μίμησιν αλλά δρά και κάπως άυτοτελής.

Έξ άλλου, είναι προτιμώτερον αυτό παρά αι άλλαι άπόπειρα, με τις περισσότερες φρένες ξεκάθωτες σκηνές. Όστε προς το παρόν πρέπει να δεχθούμε ότι μία καλή φιλοπερέττα θα κρατη τα σκίπτρα του όμιλούντος φίλμ. Άλλυ τονίζομεν, προς το παρόν και τούτο διότι γρήγορα, πολύ γρήγορα ο όμιλών θα εισέλθι εις το τελικόν στάδιον της διαμορφώσεως του, προς το όποιον τόν ύποβληθί ή όλοέν παρατηρουμένη τεχνική τελειοποίησις, ή όποια δέν φαίνεται ότι θ' άρρήση να άποδώσι άλληθώς θναμαστά άποτελέσματα.

Ποία όμως προβλέπεται ή τελική εξέλιξις του όμιλόυτος, τι δηλ. μάς επιφυλάττει ή αύριον; Έπι τη βίασι των δεδομένων της πέρας άρ' ένω και τών διαφόρων συζητήσεων και γνωμών άρ' έτέρου, θα προσπαθήσομεν να διαφωτισομεν και επί του σημειον αυτού τόν άναγνώστην.

Πρέπει να έχομεν ύπ' όψιν μας ότι το βωβόν φίλμ, διελθόν διάφορα στάδια εξέλιξεως έφθασε ταχύτατα εις αξιοσημειωτον ύψος και τούτο όχι μόνον από καθαρώς τεχνικής άπόψεως, αλλά και καλλιτεχνικής άπόψεως τούτης, κατορθώσαν μάλιστα να παρουσιάσθι και έπιβληθί ως ιδιαιτήτα και άνεξάρτητος τέχνη ουδεμίαν κατά την ήγυά γνώμην άφείλουσιν να έχη ή έχουσαν σχέση με το θεάτρον. Είς το σημειον του αυτό της άυτοτελείας, το φίλμ ως τέχνη, έπεζήτησε να κάμη νέας όδοας δράσεως ως και πρώτη του αυτή ή πραγματοποίησις, τού παντοτινού πόθου, ήτοι της άποδόσεως των ήχων, ήδη δέ και των φρεσικών χρωμάτων ως και των τριών διαστάσεων (στερεοσκοπικόν φίλμ). Ός ήτο έπόμεινον, ύπέστη πάλιν το φίλμ και μάλιστα περισσότερον αυτήν την φοράν την επίδρασιν της άσφαλώς τόνον συγγενούς τέχνης, δηλ. τού θεάτρον και ύφίσταται ταύτην άκόμη. Λοιπόν όταν σίν τώ χρόνω άποστη πάλιν της επίδράσεως αυτής, όταν δηλ. άποκτηση ίδιαν άυτοτέλειαν τέχνης όπως και το βωβόν φίλμ εις τάςτελευταίας περιόδους της εξέλιξεως του, τότε και όμιλών κινηματογράφος θα δύναται τις να είπη ότι

έφθασε εις το maximum της τελειότητός του. Αυτό θα το έπιτύχι; Άδιστάκτως άπαντήμεν ναί. Το διατι, μάς το λέγει κυρίως το ιστορικόν δεδομένο. Δηλ. οι ίδιοι όροι παρουσιάσθησαν και εις το βωβό φίλμ' ύπως τώρα κάπως περισσότερον έπιξημέμενοι ως είναι αυτονόητον, από άλλης όμως άπόψεως εις πολύ καλύτερον σημειον. Όταν δηλ. ένεφανίσθη το βωβόν φίλμ και ύφίστατο την άγρίαν επίδρασιν τού θεάτρον δέν είχε διαμορφωθί ή συνείδησις περι της ίδιας άυτοτελείας το φίλμ, ένψ σήμερα παρουσιάζεται αυτή ως άλληθης πεποίθησις και ως τούταύτη δέν είναι δυνατόν παρά να αντίδρασι όσον ένεστι έστον και εκ του άφανούς έναντιον της τυχόν πλήρους θεατροκοποιήσεως του φίλμ.

Υπό τούτοιον πνεύμα, παρεμπιπτότως δύναται να προσθέσθι τις, πρέπει να κρίνονται αι όμιλούσαι ταινία δηλ. ως προς το παρόν ύφιστάμενα την μεγάλην επίδρασιν τού θεάτρον και έπειδή άκριβώς αυτό άφορά άσφαλώς μόνον το παρόν δέν πρέπει να μάς ταράσση και να μάς φέρη μέχρι του σημειον να καταδικάζομεν μίαν ταινία ή όποια άσφαλώς υπό τούς μελλοντικούς όρους της ιδεώδους, ως την όνομάσομεν κατ' αυτόν τόν τρόπον, όμιλούσης ταινίας θα εύρίσκειται εις λίαν μειονετικήν θέσιν, υπό τούς σημερινούς όμως όρους άκριβώς το αντίθετον δηλ. εις περιβλεπτον. Με αυτό άκριβώς το πνεύμα, δέν έδίστασα πρό τίνος έκέρχον γνώμην διά την μεγάλην έπιτυχίαν της Ufa να χαρακτηρίσω τού «Ερωτικόν βάλς» ως άλληθ ή έπιτυχίαν.

Άκόμη και ή μέχρι τούδε εξέλιξις τού όμιλούντος φίλμ άφίνει να διακρινόμεν, ότι πράγματι προς αυτό το ιδεώδες βαδίζει και όλα τα άλλα δέν είναι παρά αναγκαστική διάμεσι σταθμοί από τούς όποιους πρέπει να περάσθι διά να φθάσθι εις το σημειον.

Ήδη όμως έρωτάται διά να φθάσομεν εις το ποθητόν αυτό σημειον, τι θα προτιμηθί, ή 100 ομο όμιλούσα ταινία ή όχι; Οι έναντιον της καθαρώς (100 ομο) όμιλούσης ταινίας φέρουσι κυρίως τα κάτωθι έπιχειρήματα. Άναπτύσομεν της δράσεως της όμιλίας, είναι μοιραίοι να περιορισθί γενικώς ή δράσις τού φίλμ και κατ' αυτόν τόν τρόπον είναι σχεδόν αδύνατον να φθάσομεν εις την επιδοκωμένην άυτοτέλειαν, έρ' όσον δηλ. κυριαρχεί ή φωνή, σχεδόν καταδικάζεται και αυτοίς ή τούτην άυτοτέλεια και άναμφισβητήτως το όμιλούν φίλμ, θα αδυνατή ν' άποστη της επίδράσεως τού θεάτρον. Έξ άλλου όταν ο ήθοποιός τού φίλμ δύναται να μεταχειρίζεται την φωνήν του, πιθανώτερον πλέον είναι ότι έδώ θα στρέψη την προσοχήν του δηλ. να συγχινή με την φωνήν του και έτσι ένα από τα κύρια χαρακτηριστικά της τέχνης τού φίλμ, δηλ. ή δύναμις της έκφράσεως, καταδικάζεται και αυτή. Τέλος άνάγκη να διαφωτίζεται το κοινόν διά τίτλων, όποτε όμως άναγκάζεται, τούτο να άποσπρη την προσοχήν του από το έργον και κατ' αυτόν τόν τρόπον έπέρχεται κατάφορος άδικία. Παρ' όλα ταύτα δέχονται και αυτοί κατ' άρχην, ότι έχει βαδίξει ο όμιλόν κινηματογράφος, εις την άυτοτέλειαν του, αλλά προς τούτο θα όδηγήσθι άσφαλότερον ή όδοας έκείνη ή όποια

θα προτιμή την έν μέρει μόνον όμιλίαν ή κατ' άλλους γενικώς την όμιλίαν, αλλά περιορισμένην αυτήν εις το όσον ένεστι μικρότερον όρον. Κατ' αυτόν τόν τρόπον κατ' αυτούς όλοι συμβιβάζονται.

Ήμεεις δέν συμφωνούμεν με τα άνωτέρω, φρονούμεν δε ότι την αντίθετον γνώμην, την όποιαν και ύποστηρίζομεν, άκολουθεί ήδη ή παγκόσμιος παραγωγή. Ίδού τώρα τα έπιχειρήματά μας.

Και πρώτον φαίνεται ότι λησμονούν οι ύποστηρίζοντες τα άνωτέρω ότι ή τέχνη (είτε ως θεάτρον είτε ως φίλμ) όσον πλησιάζει την ζωήν όσον δηλ. έκείνο που μάς δείχνει το πέρι μεσα από τη ζωή και είναι άλληθνόν κομμάτι ζωής, τόνον είναι τελειότερα. Μ' άλλα λόγια ή μίμησις της ενεργείας, διά να θμηματούμεν λίγο Άριστοτέλη, δέν να είναι τούταύτη ώστε να μη διακρίνεται από την ζωήν. Γι' αυτό άλλωστε και φίλμ άλλα ή φαινομενικώς μονότονα μάς ένθουσιάνουν γιατί δέν έξωρίζουν διόλου από την ζωή. Ποιός δέ θυμάται το «Βαριετέ» την «Τερέζα Ραξέν», «Τό σπίτι τού ψεύδους», «Τό ριπίδιον της Λαίδης Βίντερομερ» και τόσα άλλα;

Άμα λοιπόν παραδεδωχίμε αυτά ως όρθά, ποιός μπορεί να ύποστηρίξη ότι το φίλμ με λίγους μόνον διαλόγους άποδιδομένους παρουσιάζει κάποια φρεσικότητα; Άκούονται όλα και οι μικρότεροι όθρομβοί (και αυτό θεωρείται άπαραίτητο διά μία πλήρη ήχητική ταινία και τέτοια την θέλον όλοι). Όταν όμως μιλούν οι ήρωες πρέπει άλλοτε να τούς άκούμε και άλλοτε όχι. Έρωτάται συμβαίνει αυτό στη ζωή; Λέγομεν, διά να άποφύγομεν τούς τίτλους θα επιδιώσομεν να προσδόσομεν εις τάς βωβάς σκηνάς μεγαλυτέρας έκφρασις. Αυτό κανείς δέν το άποκρούει, αλλά και το δέχεται μέχρι όρίου διότι άλλως, θα ύπηρχε κίνδυνος να καταντήσομεν εις μίαν παντομίμην, την έκφυλον δηλ. αυτήν παραφνάδα της τέχνης, που άν δεχθούμε ότι θα ήδύνατο να έπιβληθί επί τού φίλμ, θα έσημειαν τόν άραλή μαρσαμόν της τέχνης. Θα ήτο προτιμώτερον να λείπει τελείως ή φωνή (παρά όμως το όποιον άποκρούεται νύν γενικώς) παρά να παριστάμεθα πρό τούτοιον άστηρίκτου λογικής μίγματος της άλλοτε όμιλούσης και άλλοτε τιλοφόρου ταινίας. Δέν είναι έξ άλλου άπολύτως όρθόν το ότι περιορίζεται διά της φωνής ή δράσεως τού φίλμ. Αυτό συνέβη άλλως μέχρι τούδε και θα συμβαίη ένίοτε αλλά και όχι πάντοτε. Όταν δηλ. έκφυλισθί ή ιδέα, το όποιον θα συμβή όταν συνηθίσθι τελείως τόν όμιλούντα το κοινόν, ότι πρέπει να εύρίνεται ή δράσις της φωνής διά της παρρεβολής άσμάτων, μακρών διαλόγων κ.λ.π. τότε άκριβώς θα περιορισθόν αι όμιλία εις το ελάχιστον όρον, έρ' όσον δηλ. είναι άπαραίτητον, πάντοτε όμως 100 ομο δηλ. έρ' όσον τα πρόσωπα όμιλούν πρέπει να άκούεται πάντοτε τί λέγομεν. Τότε ο περιορισμός πλέον της δράσεως θα είναι όλοως άσημαντος, πάντως δέ ως μειονέκτημα θα είναι άσυγκρίτως κατώτερον από το μειονέκτημα της άφρεσικότητος που παρουσιάζει ή άλλη όδοας.

Άλλά και ούτε ή δύναμις της έκφράσεως τού ήθοποιου καταδικάζεται, διότι δι' αυτής πάντοτε θα

επιδιώκη να έπιβληθί ο ήθοποιός, έρ' όσον ο κινηματογράφος παρ' όλας τας προόδους θα παραμείνη φωτογραφία, άλλως δέ διά της φωνής θα ένισχυή εκεί που πρέπει την έκφραστικότητα αυτήν. Άν περιορίζεται να μάς συγχινή μόνον διά της φωνής άσφαλώς δέν θα το έπιτύγχανε πάντοτε, διότι ούτως ή άλλως ή έκφρασις κρατεί την μεγαλυτέραν δράσιν. Άπόδειξις τών άνωτέρω είναι και το ότι αν έπιβλήθησαν κυρίως διά της φωνής των ήθοποιοι άλλοτε άγνωστοί εις το βωβόν φίλμ (ως λ.χ. ο Άλ Ζόλσον ή ο Μωρίς Σεβαλιέ) έξ άλλου πάλιν ούδεις εκ των άστέρων τού βωβού φίλμ κατεδικάσθη διά τού όμιλόυτος, πράγμα το όποιον άπαρατήτως θα έπρεπε να συμβή αν κύριος συντελεστής της έπιτυχίας εις το όμιλούν φίλμ ήτο ή φωνή. Κατά ταύτα ή φωνή καθ' ήμάς εύρίνει το πεδίον της δράσεως τού ήθοποιου χωρίς να ύποσκελιζή κύρια χαρακτηριστικά της βοήθς τέχνης.

Τό τελευταίον των έπιχειρήσεων, τών τίτλων, είναι άσφαλώς άσθενέστατον, καθότι είναι τελείως σχετικόν. Δηλ. άφορά μόνον το έκάστοτε κοινόν το άγνωστον την έκάστοτε γλώσσαν. Άλλά και δι' αυτό πάλιν δέν είναι τόνον σμμαντικόν διότι οι άποτυπούμενοι τίτλοι είναι ελάχιστοι, μικροτάτη περίληψις των λεγομένων, άκριβώς ότι χρειάζεται διά κάποιαν διαφώτισιν τού κοινού.

Τό συμπέρασμα λοιπόν είναι ότι ο όμιλόν κινηματογράφος εξέλιξόμενος ήδη, άσφαλώς δέν θα άργήσθι να φθάσθι εις ένα τέλειον σημειον. Τούτο θα είναι ή πλήρης άυτοτέλειά του, ή άνεξαρτησία δηλ. και πάλιν τού όμιλόυτος ήδη ν κινηματογράφου ως τέχνης συγγενούς μεν προς το θεάτρον, αλλά πάντως ίδιας και άνεξαρτήτου. Είς το ιδεώδες αυτό το βωβόν φίλμ ειχε φθάσει, άκριβώς δέ εκείνο έπιζητούμε να μεταβλήσομεν ως όμιλούν. Η όδοας ή άγνοια προς τα εκεί είναι καθ' ήμάς ή της 100 ομο ήχητικής και όμιλούσης ταινίας και τα άπαραίτητα βοηθητικά μέσα εις ή όλοέν αύξουσα τελειοποίησις από τεχνικής άπόψεως τού όμιλόυτος διά της τελικής κυρίως έπικρατήσεως τού μούβιτον και της παραμονής τού βίταρον ως ιστορικώ αυτής σταθμοί μεταξύ βωβού και όμιλόυτος φίλμ. Ro—Ma

Ο ΛΟΥΤΣ ΒΕΛΕΖ ΕΙΣ ΤΗΝ ΓΙΟΥΝΙΒΕΡΣΑΛ

Η Λούτς Βελέζ, ή έξαιρετική αυτή Μεξικανική όμορφιά, ύπέγραψεν συμβόλαιον μετά της Άμερικανικής «Όυανβέρσαλ» διά τόν ρόλον της Μανέ εις την ταινίαν «Θύελλα». Τόνρωτεύοντα άνδρικόνόδον εις την ταινίαν θα κρατη ό Ουίλλιαμ Μλόυντ. Σκηνοθέτης θα είναι ο Ουίλλιαμ Ουάιλερ.

INTERNATIONALE-FILMSCHAU	
Τσεχοσλοβακικόν Κινηματογραφικόν περιοδικόν	
Stapan k 57	Prague II
Palais Lucerna	Tschechoslovaquie

Η ΚΡΙΤΙΚΗ ΜΑΣ

Η ΑΝΘΡΩΠΙΝΗ ΑΔΥΝΑΜΙΑ

Ταινία Βαβί ΠΡΟΕΒΛΗΘΗ ΕΙΣ ΤΟ «ΠΑΝΘΕΟΝ»

Εάν τὸ ἔργον αὐτὸ εἶχε μεγίστην ἐπιτυχίαν ὡς βιβλίον, δυστυχῶς δὲν προσέξεται νὰ σημειώσῃ ἀνάλογον τοιαύτην ὡς φιλμ, ἀδιάρκον ἢ ἡμιθέσιον τὸν περιστρέφεται γύρω ἀπὸ τὸ πρόσωπον μιᾶς νεοτέρας μετανοήσης Μαγδαληνῆς. Τὸ διατὶ, ὁρισμένως θὰ ἀντιληφθῆσαν οἱ θεαταὶ τοῦ «Πανθέου», τοὺς ὁποίους ἐκούσασε τὸ ἔξαίρετικὰ μονότονον καὶ πενηρὸν περιβάλλον τῆς ἐκτυλιζοῦσας τὸν ἐν συνδιασμῷ μὲ τὴν βοαδύτητα αὐτῆς.

Ἡ Γλόρια Σβάνσον παραινέει πάντοτε ἢ πολὺ καλῆ Ἀμερικανὴ κομμειτὴν μὲ τὰ σημερινὰ τῆς προσόντα. Ἐμφανίζεται ὁμοῦ διττὸς μειονεκτοῦσα, ἥτοι ἀπὸ ἀπόψεως ἐμφανισμοῦ, καὶ, κἀνούσα κατάχρησιν παλαιαιοτήτων. Στὸ πλευρὸν τῆς ὁ Λουὲλ Μπάρροου, δημιουργεῖ τὸν τύπον τοῦ πορτανοῦ Χάμιλτον, ἀνάλογον πρὸς ὅτι τὸν περιέγραψεν ὁ πνευματικὸς αὐτοῦ πατήρ, ὁ συγγραφεὺς τοῦ ἔργου. Ὁ ξὺν πρεμιὲ δὲν εἶνε ἐπίσης κακός.

Μολταίνα, τὸ φιλμ τοῦτο παρὰ τὰς προσπάθειαις τοῦ σκηνοθέτου Ραουὶ Βάλς, μὲ μετριάζει τὴν ἀναρότησιν διὰ τῆς διεπιστώσεως εἰς αὐτὸ μερικῶν φαιδρῶν σκηναῶν, παραινέει ἴσως πιστὸν εἰς τὴν νοστοριανὴν τοῦ συγγραφέως, ἀφίνον ἀνέπαρον τὸ συμπέρασμα τοῦ ὅς ἐξ τῆς εὐσυνειδήτου διασκευῆς τῆς ὑποθέσεως αὐτοῦ, ἐθισάσαν ὁμοῦ χάριν τῆς μὴ ἀπομακρύνσεως τοῦ σκηνοθέτου ἀπὸ τὸ πρωτότυπον τῆς ἐμπορικότητι τοῦ λόγου τῆς ἀνοικτομητοῦ πλοκαίης, ἐνθιμίζουσας χωρὶς ὑπερβολῆν, ἑλληνικὴν ταινίαν.

Ἱρις Σκαρβαίου

ΤΡΑΓΩΔΙΑ ΓΥΝΑΙΚΟΣ

Ταινία Βοβί ΠΡΟΕΒΛΗΘΗ ΕΙΣ ΤΟ «ΣΠΑΛΕΝΤΙΤ»

Εἶνε τῆ ἀληθεία ἀκατανόητον, πὺς εὐρέθῃ σκηνοθετικῆς ὅστις νὰ δεχθῆ τὴν πραγματοποίησιν τοῦ ἀνοητοῦτον σεναρίου τῆς ὑπὸ κρίσιν ταινίας χωρὶς νὰ λυπηθῆ τοὺς κόπους τῆς.

Καὶ πρέπει νὰ ὁμολογηθῆ ὅτι εἰργάσθη μὲ μεγάλῃν εὐσυνειδήσιν, ἐντελὸς ὑπερβολικῆν, ἂν ὄρι ἀδικαιολογητὸν διὰ τοιαυτὰ παιδαριώδη πνευματικὰ κατασκευάσματα.

Ἡ Λή Παρρο, πὺς θυμίζει Πίνα Μενικέλι εἰς τὸ πρόσωπον, ἀλλὰ πὺς εἶνε πολὺ κατωτέρα τῆς ὡς ἠθοποιός, δὲν λέγει ἀπολότως τίποτε. Οἱ μόνου πὺς καὶ κατορθοῦν νὰ εἰποῦν καὶ κατὰ φυσικὴν συνέπειαν συγγενεῶν ὅλο τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ κοινου, εἶνε ὁ Χάρου Λίτκε καὶ ἡ Βίβιαν Γκίμπσον, ἡ ὁποία ὁμοῦ ὑστερεῖ ἄλλων παρεμφερῶν δημιουργῶν τῆς. Καλλιτέρας ἀπὸ ὅλους ὁ Λίτκε.

Ἡ σκηνοθεσία παρουσιάζει ἔξαιρετικὰ περικυπημένα ἐσωτερικά, στερεῖται ὁμοῦ ἐντελὸς πρωτοτύπων ἐπινοήσεων.

Τὸ γεωγραφικὸν κἀκίσιον. Ἡ φωτογραφία καλῆ. Τὸ ἴδιον καὶ ὁ φωτισμοί.

Ἐν συμπέρασμα πρόκειται περὶ μετρίων φιλμ πὺς ἀνυψώσῃ, ἢ μάλλον, ὡς εἰ ἀπλῶς, ἢ τακτικῆ του.

Ἱρις Σκαρβαίου

Η ΝΥΧΤΑ ΕΙΝΕ ΔΙΚΗ ΜΑΣ

Ταινία ὁμιλοῦσα ΠΡΟΕΒΛΗΘΗ ΕΙΣ ΤΟ «ΑΤΤΙΚΟΝ»

Εἶνε εὐνόητον τὸ ἐνδιαφέρον μὲ τὸ ὁποῖον παρηκολούθησαν τὸ πρῶτον γαλλικὸν ὁμιλοῦν φιλμ. Τοῦτο ἄλλως τε, ἐκ τῶν ὑστερῶν ἀπερῆ τελείως δικαιολογημένον.

Ἡ ὑπόθεσις τοῦ φιλμ ἐστὶ ἠμφεθὶ ἀπὸ μίαν πολὺ καλὴν κομμειτὴν τοῦ Ἑρρίκου Κιστριαικερ πὺς ἀπετελεσέν ἕνα ἀπὸ τὰ μεγαλειότερα οὗσις τῆς διασημοῦ πρῶτην ἔτερον τῆς Κομμειτῆ Φρανουάξ Βέρρας Σερβίεν, εἰς τὸ θέατρον τῆς Πυ-

λῆς τοῦ Σαιν Μαρτέν. Ἐννοεῖται ὅτι ἡ διασκευή ἐγένετο ἀπὸ τὸν ἴδιον Κιστριαικερ, ὅστις ἐτροποποίησεν αὐτοπροσώπως καὶ αὐτὸ ἀκόμη τὸ κείμενον τῶν διαλόγων. Ἴδου διατὶ εἶχομεν τὴν ἐντύπωσιν ὅτι εὐροϊζόμεθα εἰς τὸ θέατρον, ἢν μάλιστα ἐπίσχυσε σὶν τοὺς ἄλλους καὶ ἡ νεαυτὴν τῆς Μαίρης Μπέλ, ἡ ὁποία μετέφερε τὸ ἀνεκτίμητον αὐτὸ χάρισμα τῶν τροφίμων τοῦ οἴκου τοῦ Μολλιέρου εἰς τὴν ὁμιλοῦσαν ὁδόν. Παρὰλλήλως τὸ παίξιμὸς τῆς εἶνε μετρημένον μὲ κινήσεις ἀπλάς καὶ τὸ διακρίνει μεγάλη φυσικότης. Ἀποφραεῖ διὰ συστηματικῶς τὴν «ἀπαγγελίαν», τὸ χαρακτηριστικὸν αὐτὸ γνώρισμα τῶν συναδέλφων τῆς Κομμειτῆς τῆς παλαιότερας σχολῆς, ὅσων τὴν Σερλι Σορέλ.

Εἰς τὸ πλευρὸν τῆς ὁ Ἑρρίκος Ρουσσὲ, ὁ διάσημος σκηνοθέτης (τὸν ὁποῖον βλέπομεν διὰ πρῶτην φορὰν παίζοντα), εἶνε ἐπίσης πρῶτης τάξεως. Τόσους εἰς τὸ παίξιμὸς του πὺς εἶνε ἐκτάκτως λεπτὸ καὶ ψυχρολογημένον, ὅσον καὶ εἰς τὴν νεαυτὸν του. Δὲν γίνεαι κανεὶς οὔτε μίαν λέξιν του. Πολὺ καλὸς ἐπίσης καὶ ὁ Ζάν Μυρά καὶ ὁ Τζιμ Ζεράντε (Γάλλος ἐπίσης παρὰ τὸ γενικὸν τὸ ὄνομα) εἰς τὸν ὁλοκ. τοῦ πατρὸς. Ὡραϊότερος τύπος καὶ ἡ κ. Κόστ, (σὺν γυναικὶ τοῦ ἀεροπορικῶ ἀσίου) πὺς κρατεῖ ἱκανοποιητικῶτα τὸν ὁλοκὸν τῆς.

Ὅλοι ἀπὸ κοινῶς δηλαδὴ, μᾶς ἔδωσαν τὴν ἰλλουζιὸν, ὅτι εὐροϊζόμεθα σὲ κάποια σκηνὴ τῶν Παρισίων Βουλῆ βάρτων, τὴν ὁποῖαν ὁ Γερμανὸς ρεζισέρ Κάρλ Φρέλιχ, (ὁστις τὴν ἐπραγματοποίησεν ἐς ὁλοκλήρου εἰς τὰ ἠχητικὰ στούντιο τὸν ἐν Βερολίῳ διὰ συστηματικῶς Τόμπας) κατέστησεν ἱκανὴν νὰ ἀνταποκριθῆ εἰς τὰς μεγάλας σκηναίς ἀπειρήσεις, ἂς προϋποθέτει ἡ ἐναλλαγὴ τῶν ταμπαῶ ἐνὸς τοιοῦτου ἔργου.

Πράγματι, ἡ σκηνοθεσία του εἶνε πρῶτης τάξεως, οἱ δὲ ἠθοποιοὶ τὸν παρουσιάζουν ἕνα ὁμογενέστατον σύνολον ἐκλεκτῶν στοιχείων τῆς γαλλικῆς τέχνης μὲ εἰς κεφαλῆς τὴν Μαρί Μπέλ, τὸ τέμπου καὶ ἡ φωνὴ τῆς ὁποίας εἶνε ἕνας ἀνεκτίμητος θησαυρὸς διὰ τὸ ὁμιλοῦν φιλμ, ὅπως καὶ ἡ τέχνη τῆς.

Τὸ ὄνομα τοῦ σκηνοθέτου Κάρλ Φρέλιχ καὶ πάλιν ἐπεβεβαίωσε τὴν γίνεσθαι ἀριστητὴν ἐνὸς φιλμ τῆς πραγματοποίησεως τῶν, ὁστινὸς ἡ τεχνικὴ, ὡς ἐπομέον, ἦτο ἐπίσης λαμπρά.

Συμπερασματικῶς δηλαδὴ, τὸ φιλμ «Ἡ νύχτα εἶνε δικὴ μας», μᾶς ἔδωσε μίαν εἰκόνα τοῦ τι ἠμροποῦμεν νὰ ἀναμεινωμεν ἀπὸ τὴν γαλλικὴν ὁμιλοῦσαν ταινίαν, ὅταν διάσημοι δραματοποιοί, ἐκλεκτοὶ ἑταῖροι τῆς Κομμειτῆ Φρανουάξ καὶ λαμπροὶ ἄλλοι καλλιτέχται τοῦ θεάτρον τῶν σκίτων, πὺς ἔχουν τὴν εὐθυμίαν νὰ ὁμιλοῦν τὴν μελωδικωτέραν γλώσσαν τοῦ κόσμου, συνεισφέρουν εἰς αὐτὴν, τὰς ὑπηρεσίας τῶν.

Ἱρις Σκαρβαίου

Ο ΛΕΥΚΟΣ ΔΙΑΒΟΛΟΣ

Ταινία ἠχητικῆ ΠΡΟΕΒΛΗΘΗ ΕΙΣ ΤΟ «ΟΥΦΑ ΠΑΛΑΣ»

Τὸ φιλμ αὐτὸ παρουσιάζει καὶ πολλὰ προτερήματα καὶ ἀρετὰ σφάλματα, χωρὶς ὁμοῦ ὁμολογούμενος τὰ τελευταία νὰ μενούνον σημαντικῶς τὴν ἄξιαν του γενικῶς. Αὐτὸ παρατηρεῖται σχεδὸν εἰς ὅλα τὰ μέρη καὶ κάπως γενικώτερα εἰς ὅλα τὰ παρῶματα φιλμ. Ἄς ἀρχίσωμεν ἀπὸ τὸ σεναρίου (κατὰ τὸ μυθιστόρημα τοῦ Τολστόυ). Εἶναι πράγματι ἕνα δυνατὸ καὶ ἐνδιαφέρον δράμα μὲ ζωντανούς ψυχρολογημένους χαρακτήρας, ἀλλὰ καὶ ἑσώτατος ἀπίθανο ἢ τραυμαρισμένον. Ἡ σκηνοθεσία τοῦ Βολκόφ πλουσία καὶ ἐπιβλητικὴ μὲ μερικὰς ἰδίως σκηνὰς (λ. χ. τὸ τοῦ ἀποκτροικουχοῦ μπαλέτου, ἡ τὸ ἀειρηνασμοῦ τοῦ Μουράτ ἐναντίον τῶν ἀμερίμων Ρώσων, ἡ τῆς ἀναστάσεως καὶ γενικώτερον τὸ τέλος, τὸ ὁποῖον ἀδικεῖται μόνον ἀπὸ κατὶ κυπτινῆς ἀπίθανότητες) πὺς δείχνουν πόσο ἀριστοτεχνικὰ διευθύνει ὁ μαίτρ τὸν ὄγκον χωρὶς νὰ ληρμονῆ καὶ τὰς λε-

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΕΝΩΣΙΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΗ

ΣΩΜΑΤΕΙΟΝ ΑΝΕΓΝΩΡΙΣΜΕΝΟΝ
ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1925

ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

— Παρὰ τὰς ὑποσχέσεις τῆς Λέσχης τῶν Φιλελευθέρων τὸ νομοσχέδιον περὶ Κινητῶν ἀφῆθη ἐν τῇ Γερουσίᾳ κυριολεκτικῶς εἰς τὴν τύχην του.

— Ὁ ὁρισθεὶς ὑπὸ τῆς Γερουσίας ὡς εισηγητῆς γερουσαστῆς Λευκάδος κ. Σολδάτος ὄν ἐπισκέφθη ὁ νομικὸς σύμβουλος τῆς Π.Ε.Κ. υἱοθέτησε μὲν κατὰ τὴν διεξαχθεῖσαν συζήτησιν τὰς ἀπόψεις αὐτῆς πλὴν ἡ ἐπι τῶν Ἐσωτερικῶν ἐπιτροπῆ τῆς Γερουσίας εἰς ἦν εισηγήθη ταῦτα, τοὺς τὰς ἀπερομῆς. Τὴν ἐπομένην ἐψηφίσθη τὸ Νομοσχέδιον ὑπὸ τῆς Γερουσίας μὲ μόνην τροποποίησιν νὰ ἐπιτρέπηται ἡ λειτουργία ἀπεριφραγῶν κινητῶν εἰς πόλεις κάτου τῶν 10.000 κατοίκων καὶ ὅχι ὡς ἀνέφερε τὸ νομοσχέδιον κάτου τῶν 5.000.

— Τὸ μάθημα αὐτὸ ἦτο ἀρετὰ διδακτικὸν διὰ τὴν Π.Ε.Κ. θὰ θελήσῃ ὁμοῦ νὰ ἀντιληφθῆ, ὅτι μόνον ἡ ἔνωσις ἢ πραγματικῆ θὰ φέρῃ τὴν ἰσχύν καὶ ὅτι τῆς ἐμβαλλεται ὄχι μόνον νὰ ὁργανωθῆ ἀλλὰ καὶ νὰ προσχωρήσῃ εἰς ὁργανώσεις ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῶν ἑσῶτων μόνον νὰ ὀφρηθῆ θὰ εἶχε.

— Ὁ Πρόεδρος κ. Π. Γκρέσης καὶ ὁ Γεν. Γραμματεὺς κ. Γ. Παπαστόφας ἐπισκέφθησαν μετὰ τὸ νομικὸν συμβούλιον τῆς Ἐνώσεως κ. Λόντιου τὸν ὑποκομὸν τῆς Παιδείας καὶ ἐπιτιμῶν πρόεδρον κ. Παπανδρέου καὶ ἔλαβον παρ' αὐτοῦ τὴν διαβεβαίωσιν ὅτι ὁ ὑπερ τὸ Ἐθνικὸν Θεάτρον φόρος 20% ἐπι τῶν εἰσθητῶν τῶν Δημοσίων θεαμάτων θὰ τεθῆ ἐφ' ὅσον θὰ γίνῃ ἔκπτωσις ἐπὶ τοῦ πληρονομένου φόρου. Ἄλλως οὗτος θὰ ἐκπίπεται ὑπερ τοῦ ποσοῦτος. Τὸ ἀσθενὲς τῆς μέρος εἶναι αἱ σκηναὶ τῶν μαζῶν, ὅχι διότι δὲν εἶναι ἐπιτυχημένα, ἀλλὰ διότι ἐπαυλαμβάνοντα πολὺ συχνὰ καὶ καθίστανται κάπως μονότονοι καὶ κοραστικαί. Τὰ νεοκρὸ πάλιν ἀδικεῖται γατὶ πολλὰς φορὰς φαίνονται ψεύτικα, ἄλλοτε ὁμοῦ πάλιν εἶναι ἀξιοβλαβήματα.

Ὁ Μοζοῦν ἐξαιρέτως ὡς Κατὶ Μουράτ. Τὸ μελαγχολικὸν τὸ ποινεμὸν ἢ ἀγρυμένο ἦρος στήν ἀρχὴ δὲν συγκινεῖ τόσον, ὅσον κυριολεκτικῶς καταληφθεὶς ὁ ἀρπακτοῦς πλοῖτος ἐκφράσσειν σὶς τελευταίους σκηνῆς τοῦ ἔργου. Σκηνῆς πὺς δείχνουν καθαρὰ πόσα μορῆ νὰ δόσῃ ὁ ἀληθινὸς αὐτὸς καλλιτέχνης, ὅταν βρῆ σκηνοθετικὸν πῶν τὸ ἀσθιένεται. Ἄλλὰ καὶ ἡ Μπέττα Ἄμαν αὐτὴν τὴν φορὰν πολὺ καλύτερα, ἴσως ψυχρὰ ἔνοιε, πάντως ὁμοῦ ἱκανοποιεῖ. Ἡ Λίλ Ντράκοβις εἰς μικρὸν ὁλοκ μόνον λίγας στιγμὰς ἐκδηλώσασα πὺς εἶναι, τῆς ἄλλες φαίνεται ἐπιθυμημένη. Ὡς Τσάρου ὁ Φοῖρς Ἄλμπερτι ἔπαιζε πολὺ καλῶς.

Ἡ ταινία εἶναι ἀπλῶς ἠχητικῆ, ἀφίνουσα εὐφύρατον στάδιον εἰς τοὺς ἠχοῦ καὶ εἰς τὴν ἀρίστην μουσικὴν. Τὴν μεγαλυτέραν προσοχὴν ἀπὸ τῆς ἀπόψεως αὐτῆς συγγενετροῦν τὰ τραγῶματα τῶν περιηρῶν κοζάκων τοῦ Ντόν.

Γενικῶς τὸ φιλμ παρ' ὅλας τὰς σημειωθεῖσας ἐλλείψεις εἶναι πολὺ καλὸ καὶ ἀξίζει πράγματι νὰ δῆ κανεὶς. Αὐτὸ τὸ κατάλαβαν καὶ ἐδῶ καὶ ἔτσι καθ' ἑκάστην τὸ θέατρον ἦτο πλήρες. Δηλαδὴ ἤρσεων. Ro—Ma

Ἐθνικῶν Θεάτρον ἐκ τοῦ πληρονομένου φόρου. Ἔτσι ἐν οὐδέμῃ περιπτώσει θ' ἀντιμετωπισθῆ ἐνδεχομένον προσθήκη νέου φόρου.

— Μεγάλῃ ἀποδομῆ παρατηρεῖται μετὰ τῶν μελῶν τῆς Π.Ε.Κ. τὰ περισσότερα τῶν ὁποῖων καθυστροῖν τὴν καταβολὴν τῆς συνδρομῆς.

— Ἐπίσης μερικὰ γράφειτα δυσκολοῦνται νὰ καταβάλλουν τὰς ἐκ δικαιωμάτων τῆς Π.Ε.Κ. εἰσπράξεις τῶν εἰς τὸ τέλος ἐκάστου μηνὸς ἀναγκάζονται τὸν ταμίαν τῆς Ἐνώσεως νὰ τοὺς ἐπισκέπτεται δις καὶ τρίς.

— Ὁ τέως πρόεδρος τῆς Π.Ε.Κ. ὄν αὐτῆς τῆς ἔνεκεν τὸν ἐξέλεξεν ἀπὸ καιροῦ ἐπιτιμῶν πρόεδρον τῆς καταβάλλει πᾶσαν προσάθειαν ἕνα δυσχεροῖν τὸ ἔργον τῆς. Καθυστροῖ ἀπὸ ἔτους τὰς συνδρομὰς του καὶ δι ἐπιστολῆς τὸν γνωρίζει εἰς αὐτὴν ὅτι ἔπαυαν νὰ εἰσπράττει τὸ 10δραχμῶν. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον φαίνεται ὅτι γνωρίζει νὰ πληρῶνῃ τὴν πρὸς αὐτὸν ἐνδεικνῆ ἐπιτιμῶς τῆς Π.Ε.Κ. Ἐν τούτοις ἐν τῷ γράφειτῶν ἔχει ἀναρτήσῃ τὴν περαιομένην εἰς ἦν καλλιτεχνικῶς ἀναγράφεται ἡ ἐκλογὴ του ὡς ἐπιτιμῶν πρόεδρον καὶ ἦν τὸ προσέφερεν ἡ Ἐνωσις.

— Ἡ οικονομικὴ κατάστασις τῆς Ἐνώσεως ἔφθασε πρὸ ἀδιεξόδου. Εἶνε ἐντροπὴ νὰ ἀναγκάζεται τὸ Λοιζ. Συμβούλιον διὰ συνεισφορὰς νὰ πληρῶνῃ ὑποχρεώσεις τῆς μὴ ἐπιδεχομένης ἀναβολῆν.

— Μεγίστη ἀποδομῆ παρατηρεῖται καὶ εἰς τινα τῶν μελῶν τοῦ Λοιζ. Συμβουλίου. Ἄλλὰ κρῖνον σκοπίμων νὰ ἐμφανίζονται μόνον ὅταν ἀνατέλλῃ Νέα Σελίην. Ἄλλα ἀπὸ τῆς ἐκλογῆς τῶν ἔκριναν καλὸν νὰ μὴ ἐμφανισθοῦν. Ἔτσι τῆς περισσότερας φορὰς δὲν ἐπιτυγχάνεται ἀπαρτία διότι ἀντὶ 6 τουλάχιστον παρευρίσκονται ὁ σύμβουλοι, ὁστινὸς σινηθὸς αἶχρον τὸν σταυρὸν τοῦ μαρτυρίου.

— Συνέχεια τῆς Καταστάσεως ἦτο ἡ σύγκλησις Γεν. Συνελεύσεως διὰ τὴν 27ην τρέχ. μὲ θέματα:

- 1) Διάφοροι ἀνακαινώσεις ἐπὶ ὧστικῶν ζητημάτων τῆς Ἐνώσεως.
- 2) Παραίτησις Λ. Συμβουλίου.
- 3) Ἐκλογὴ ἐπιτροπῆς πρὸς διεξαγωγὴν ὑπηρεσίας τῆς Ἐνώσεως.

Πλὴν ἐλλείπει ἀπαρτίας ἀνεβλήθη ἡ συνεδρίασις διὰ τὴν ἐρχομένην Πέμπτην 3ην ἑλευσμένου μηνός. Εἰς τὴν ἀπόρασιν τῆς παραίτησεως ἤχθη τὸ Λ. Συμβούλιον ὡς εὐφροθὲν πρὸ ἀδιεξόδου καὶ μὴ δυνάμενον νὰ ἀντιμετωπίσῃ τὰς εἰδήνας.

CINEMA

Ρουμανικὸν Κινηματογραφικὸν Περιοδικὸν
Bulevard Elisabeta 14. Bucarest (Roumanie)

Ο Γάλλος εφευρέτης Λέων Γκομόν

ΕΙΝΕ ΑΝΑΜΦΙΣΤΗΤΟΣ ΠΛΕΟΝ Η ΥΠΕΡΟΧΗ
ΤΩΝ ΜΗΧΑΝΗΜΑΤΩΝ ΤΟΥ ΜΙΛΟΥΝΤΟΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ ΤΥΠΟΥ

IDEA SONORE

Του μεγάλου Γάλλου εφευρέτου ΛΕΩΝ ΓΚΟΜΟΝ ὁ ὁποῖος ἀρράκοντα ὀλόκληρα ἔτη ἠσχολήθη μετὰ τὴν τελειοποίησιν τοῦ ὁμιλοῦντος κινηματογράφου

ΔΙΕΤΘΥΝΤΕ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΩΝ

Ο ΔΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΤΟΛΗΝ ΑΝΤΩΠΟΣ ΤΟΥ ΟΙΚΟΥ **Gaumont**

ΤΗΛΕΜΑΟΣ ΣΠΥΡΙΔΗΣ

ΟΔΟΣ ΙΟΥΛΙΑΝΟΥ **ΑΘΗΝΑΙ** — ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ 64—95

Προσφέρει τὸ ἠχητικὸν μηχανήμα INTEAL εἰς τιμὴν προσιτὴν καὶ ἡ ὁποία παρέχει πάντα τὰ δικαιώματα τῆς ὀλοκληρωτικῆς ἰδιοκτησίας διὰ παντὸς ἄνευ οὐδεμίας ἄλλης ὑποχρέωσης

ΟΛΑΙ ΑΙ ΜΕΓΑΛΑΙ ΕΤΑΙΡΙΑΙ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ ΤΡΑΠΕΡΙΚΗΣ ΚΑΙ ΕΥΡΩΠΗΣ ΥΠΟΘΕΤΗΣΑΝ ΤΑ ΗΧΗΤΙΚΑ ΜΗΧΑΝΗΜΑΤΑ

IDEAL SONORE ΔΙΑ ΤΙΑΠΑΡΑΓΩΓΗΝ ΤΩΝ ΗΧΗΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΟΜΙΛΟΥΣΩΝ ΤΑΙΝΙΩΝ

Η ΓΙΝΑΣΙΣ ΤΩΝ ΜΗΧΑΝΗΜΑΤΩΝ

IDEAL SONORE

ΚΑΤΑ ΤΗΝ 27 & 28 ΙΑΝΟΥΑΡ. ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΡΙΣΙΝΟΝ ΘΕΑΤΗΡΑΜΑ PS-EL YSÉES ΑΠΕΤΕΛΕΣΕ ΤΩΝ ΘΡΙΑΜΒΩΝ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΜΗΧΑΝΙΚΗΣ

Ἡ Leberté τῆς 25 Φεβρουαρίου 1930 γράφει ὅτι, τὸ γαλλικὸν μηχανήμα IDEAL SONORE ὄχι μόνον θὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν πρόοδον καὶ ἀνάπτυξιν τοῦ Κινηματογράφου ἀλλὰ θὰ δώσῃ καὶ εἰς τὴν Ἑθνικὴν μας παραγωγὴν τὴν δυνατότητα νὰ ἀνακτήσῃ τὴν πρώτην θέσιν ἡ ὁποία καὶ τῆς ἀνήκει.

Ἡ ἔφημερίς Bordeaux Ciné γράφει ὅτι, τὸ μεγάλο προτέρημα τοῦ μηχανήματος INTEAL SONOP εἶνε ὅτι, δύναται νὰ προβάλῃ ταινίας αἱ ὁποῖαι ἐλήφθησαν μετὰ ὅλα τὰ γνωστὰ μέχρι τοῦδε συστήματα, δηλαδὴ Μούβιτον, Γκομόν—Πέτερσεν—Πουλσεν, R. C. A, Photophone, Vitaphone, Tobis καὶ λοιπά.

Τὸ Hebdo Film τῶν Παρισίων γράφει ὅτι τὰ μηχανήματα Γκομόν τύπου IDEAL SONORE προηγουῖνται ὅλων τῶν μέχρι σήμερον κατασκευασθέντων.

Ἡ ἔφημερίς Matin τῶν Παρισίων εἰς τὸ φύλλον τῆς 21 Φεβρουαρίου 1930 γράφει

ὅτι, ἡ εφεύρεσις τῶν ἠχητικῶν μηχανημάτων τύπου INTEAL SONOP τοῦ κ. Γκομόν, ἀποτελεῖ μίαν θριαμβευτικὴν νίκην τῆς Γαλλικῆς κινηματογραφικῆς βιομηχανίας πλουσία εἰς ἀποτελέσματα, ἀξίζει δὲ κάθε ἔπαινος εἰς τὴν ἐταιρίαν τῶν ἐργοστασίων Γκομόν.

ΤΡΕΙΣ ΙΣΤΟΡΙΚΑΙ ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑΙ

Τὴν 7ην Νοεμβρίου 1902 ὁ κ. Α. Γκομόν παρουσίαζε εἰς τὴν Γαλλικὴν Φωτογραφικὴν Ἐταιρίαν τὴν πρώτην ὁμιλοῦσαν φωτογραφίαν.

Τὴν 27ην Δεκεμβρίου 1910 ὁ κ. Α. Γκομόν παρουσίαζε εἰς τὴν Ἀκαδημίαν τῶν Ἐπιστημῶν τὸ πρῶτον ἠχητικὸν μηχανήμα διὰ τοῦ ὁποῖου ἐγένετο καὶ συνεχὴς προβολὴ μιᾶς συγχρονισμένης ταινίας.

Τὴν 27 Ἰανουαρίου 1930 εἰς τὸ μεγάλο θέατρον τῶν Ἡλυσίων Πεδίων ὁ κ. Α. Γκομόν παρουσίαζε τὸ IDEAL SONORE

Η ΣΤΑΔΙΟΔΡΟΜΙΑ ΤΟΥ ΕΜΙΛ ΓΙΑΝΝΙΓΚΣ

Ο διάσημος γερμανός ηθοποιός Αιμίλιος Γιάννιγκς, επανελθών από το Χόλλυγουντ, εύχεται κατ' αυτάς έν Βιέννη, όπου εκλήθη να παίξει έν δύο έργα τόν «Χορηματιστήν» (Le affaires sont le affaires) του Μιριμπά, και τήν «Γοίτνα» (Riberpelz) του Χάουπτιαν. Ο Γιάννιγκς πρώτη φοράν εις τήν ζωήν του επέστη το έδαφος τής αυτοκρατικής προετυρώσεως. Διά τούτου ίσως ή γενομένη εις αυτόν υπό του λαού ύποδοχή, ύπηρξε τόνον ένθουσιώδης, ώστε όλίγον έλειψε να στοιχίση εις τόν Γερμανόν ήθοποιόν άκριβιά. Μετά δυσκολίας κατορθώσε να λυτρωθή από τόν καταπληκτικόν συνωστισμόν και να έξέλθη του πλήθους σόος, όχι όμως και άβλαβής. Κατεπατήθη άγρίως, και τό άριστέρό πόδι του επέστη θλάσιν, ώστε αναγκάζεται τώρα να περιπατή χολώνων. Οποσδήποτε, άμα τή άρίζει του ήναγκάστη να δώση διαφόρους συνεντεύξεις εις τούς δημοσιογράφους. Εις μίαν έξ αυτών δηγείται τά παιδικά του χρόνια και τά πρώτα καλλιτεχνικά βήματά του.

Τριάντα μήνες—είπεν ο Γιάννιγκς— έμεινα εις τό Χόλλυγουντ. Ανώμισιν χρόνια έντατικώς εργασίας μ' έχωριαν από τήν πατρίδα μου. Τώρα πού είμαι και πάλιν εις τήν Εύρώπην, ήμπορώ να διαπιστώσω με πολλήν μου χαράν, ότι ο κύκλος τών φίλων μου, κατ' τήν άπουσίαν μου, ήφρόνιθη καταπληκτικά. Παρ' άρχάς, όλοι οι περίοχοι ζήτησαν να πληροφορηθούν, ποίας έντυπώσεως είχα έξ Αμερικής. Τώρα όμως, πού θα εμφανισθώ και πάλιν έν Βιέννη επί θεατρικής σκηνης, ύστερα από πολλών έτών κινηματογραφικήν εργαίαν, μ' άρέσει ν' άφηγηθώ τήν ιστορίαν τής καλλιτεχνικής μου σταδιοδρομίας, από τά παλιά χρυσά μπουλονξίδικα χρόνια μεταξύ Γκαϊρλιτς και Βερολίνου, μέχρι τών σημερινών ήχητικών ταινιών.

Πάνε 42 χρόνια από τήν εποχήν πού έκαμα τό πρώτον ύπεροκεάνειον ταξείδι μου έξ Αμερικής εις Εύρώπην. Ήμουν τότε βυζανιάρικο μουσά, και πρός μεγάλην έντροπήν μου, ή μνήμη μου δεν φθάνει δυστυχώς τόσο μακριά, ώστε να κατορθώσω να σάς μεταδώσω τās έντυπώσεις μου από τό ταξείδι έκεινο. Η οικογένειά μου έμεινε έπειτα δέκα χρόνια εις Ζυρίχην. Αργότερα μετεκοιμήθην εις τό Γκαϊολιτς, εις τήν πόλιν όπου γεννήθη ο πατέρας μου. Έκει, πρός μέγιστην δυστυχίαν τών καθηγητών, επέγη εις τό γυμνάσιον, ή μάλλον επήγαινα και δεν επήγαινα, αναλόγως τής καταστάσεως του καιρού. Μέχρι τής τρίτης γυμνασίου τά κατάφερα λουτσαστραβά, έπειτα όμως εφρόντισα να στρίψω ά λιά γαλλικά, και ήρχισα θαυμασίαν τυχοδιωκτικήν ζωήν. Οί γονεΐς μου άγνοούσαν έντελώς πού ειρισκόμουν και δεν είχαν τήν τύχην να με ξαναβρούν πολύ σύντομα. Προσελήφθη κατ' άρχάς ως παραμάγειρος εις ένα φορητόν άτιπόλιον, εις τό Αμβούργο. Από τήν

πρώτην όμως στιγμήν ή άπαγοιήσεις μου ύπηρξε μικρά. Αντί να φορέσω κατακαινούργην στολήν με άπαστραπτόντα κουμπιά, όπως φανταζόμεον μου έβγαλαν ένα ντυλίον, βρώμιζο τρικό, και ήναγκάστην να πνίγω τά ταλέντα πού έκοιμώοντο μέσα μου, καταγινομένος εις τήν φώτωσην άνθράκων, εις τό σφυγγάρισμα του καταστρώματος και εις τό μαγείρεμμα. Έναν δολόκληρον χρόνον έκαμα τήν εργασίαν αυτήν όποτε τό έσκασα διά δευτέρω φοράν, παραιτούμενος πλέον όριστικώς τής ναυτικής σταδιοδρομίας μου. Τά κατάφερα να φθάσω μέχρι Λονδίνου. Αλλ' έκει με συνέλαβεν αίθροει ή άστυνομία και με έξαπέσταίε με τό πρώτο καραβί πίσω στό σπίτι μου.

Ήμουν δεκαέξι έτων όταν προσελήφην διά πρώτην φοράν ως ήθοποιός εις τό Δημοτικόν Θεάτρον του Γκαϊρλιτς. «Τέσπαρος μόνον λέξεις» όφθαίλα κατά τό συμβόλιον, να λέγω. Επί παραδείγματι: «Ζήτω ο Αύτοκράτωρ Γουλιέλμος!», και τά παρόμοια. Επικολούθησαν δώδεκα χρόνια μπουλονικιά, χρόνια σκληρών σ ερήσεων, τά οποία έν τούτοις δεν θα ήθελα ποτέ να σβύσουν από τήν μνήμην μου. Αυτά τά χρόνια αυτά ύπηρξαν τό θεμέλιον τής ζωής μου.

Και ύστερα, πήγα στό Βερολίνον. Ένα πρωΐ, ο Βέρνερ Κράους, με τόν όποιον είχαμε παίξει μαζί σ' ένα θεάτρο τής Νυρεμβέργης, με άπμυμήθη τόσο πετυχημένα εις τήν αλλην του «Γερμανικόυ Θεάτρον», ώστε προεκάλεσεν άμέσως τό ενδιαφέρον τών σκηνοθετών Μάξ Ράινχαρτ και Φελίξ Χολλαϊντερ διά τό πρωτότυπον Μου έτηλεγράφησαν εις Λαυμστάην, όπου επέαξα τήν εποχήν εκείνην, και, φυσικά, επράβηξα κατ' εύθειαν διά τό Βερολίνον. Ύπερωδέθην να άπαγγείλω ένόπιον του Ράινχαρτ, και προσελήφθη εις τόν θιασμόν του άμέσως. Πρωτόταπα τόν ρόλον του στολιάχρον εις τήν κομψοδίαν του Γζοέμπε: «Σάτνρα, ειρωνεία και σημασία βαθύτερη», και τά κατάφερα να μη με σφριέξουν. Πράγμα πού με κατέπληξε.

Απαξ έγνα άντικειμενον ανακάλυψον, με ειρήκεν ακολούθως και ο Λούιμιτς και με προσήγαγεν εις τόν κινηματογράφον. 17 1919 προσβλήθη εις τήν διδόνην ή «Κυρία Ντυμαρσού», και τό έργον αυτό ύπηρξεν ή πρώτη κινηματογραφική μου επιτυχία. Επικολούθησαν συντόμως, τό ένα ύστερα από τό άλλο, τά έργα «Ρόζα Μπέρν», «Άννα Μπόμενα», «Πέτρος ο μέγας» και ή «Τραγοδία τής Αγάπης». Κατά τήν ιδίαν μου άντίληψιν, από όλην τήν προαμερικανικήν εργασίαν μου, νομίζω ότι τό σπουδαιότερον και τό σημαντικότερον έργον από όσα επέαξα ήταν ο «Έσχατος τών άνθρώπων», όπου ήλυπεύθη τόν θιρωτόν του ξενοδοχείου. Εις τόν ρόλον αυτόν εύρηκα τήν ώραιότεραν ικανοποίησην, ίσως διότι τόν ξετέλεσα επιτυχώς, μολοντί ήτο από τούς δυσκολώτερους. Η ταινία του «Φάουστ» υπήρξε τό τελευταίον κινηματογραφικόν μου έργον έν Εύρώπην.

Ύστερα από τό «γύρισμά» της άνεχώρησα διά τήν Αμερικήν.

Είναί σφάλμα να ύποστηρίζεται, ότι ο κινηματογράφος θα κατορθώση κάποτε να εκτοπίση τό θεάτρον. Εγώ τουλάχιστον αισθάνομαι έντελώς ιδιαιτέραν ενδιαρίστησιν, πού θα μωρέσω και πάλιν να έλθω να άίμεσον επαίρην με τό κοινόν, πού θα βρεθώ για λίγο εκ νέου εις τήν κοινοστοβουθή άμύσφαραν τών παρασηνήων, χ' έτσι θα κατορθώσω μια βραδιά να παίξω, χωρίς τήν άδηγίαν του σκηνοθέτου τīs ύπηρεσίας, ένα ρόλον βέβαια αλλά ένα ρόλον όπου θα εκφράζεται δολόκληρος ο έαυτός μου. Θέλω να δείξω στό κοινόν, ότι δεν είμαι άπλώς ένας «μυθώδης» άμειβόμενος κινηματογραφικός άστήρ, αλλά χ' ένας καλός οποσδήποτε ήθοποιός του θεάτρον.

Πάντως αισθάνομαι τώρα κάποιαν ιδιαίτερον χαρά, πού δεν ήγγούσια πέραν του ύπερανου. Γιατί εις τήν άμερικανικήν κινηματογραφικήν μητρόπολιν βλέπει κανείς μόνον τήν σκληράν λάμπην τών αστέρων και τήν άπελπιστικήν δυστυχίαν των κατά μιλάδας αριθμουμεών κομπάρσων. Το Χόλλυγουντ άπαστραπται, όταν τό βλέπη κανείς από τήν Εύρώπην, αλλά, ως γνωστόν, δεν είναι χρυσάφι τό κάθε τι πού λάμπει. Απλα εις τīs μεγαλοπορείς επαύλεις τών πρωταγωνιστών, ως μήν ξεχνούμε ότι, ύπάρχουν αι καρδιάι μεν, αλλά πτωχικάι κατοικίαι τών κομπάρσων, πού περιχύνουν να βρούν δουλειά. Προσπάθησα χ' εγώ ο ίδιος, σε μια ταινία μου, να άποδώσω με τά εκφραστικά μέσα πού διαθέτω, τήν ψυχολογίαν ενός πρώην Ρώσσου στρατηγού, ο οποίος εφύσκειται να αναγερμένος εις τό Χόλλυγουντ και γίνεται εκεί κομπάρσος κινηματογράφου. Το ζήτημα τής ανεργίας είναι δξύτατον και εις τήν νεοτάτην μεγαλόπολιν, και νομίζει κανείς ότι πόνει λουτρον καθαριότητος, όταν, ύστερα από τό θέαμα τής φτώχειας και τής δυστυχίας, διασχίζη, άνάμεσα από τροπικήν βλάστησιν, τās ειδικείας, δεντροστοιχίας, όπου ύφύονται αι επαύλεις των ένδοξομένων τής τύχης, τών άγαπητόν ήθοποιών όλου του κόσμου. Έκει, όπου ο Τσόρλι Τσάπλιν, ή Γζοέτα Γκάρμπο, ο Ντούγκλας Φαίριμπαγκς, ή Μαίρη Πίκφορντ, ή Γκαλόρια Σβάνσον, ή Κλάρα Μπόου και..... και..... και ο Αιμίλιος Γιάννιγκς ανταλλάσσουν έπισκέψεις.

ΤΙ ΘΑ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ Η ΦΟΞ ΦΙΛΜ ΣΤΟ ΠΑΡΙΣΙ

Τό Γαλλικόν κινηματογραφικόν περιοδικόν «Σινεματογραφί Φρανσαίς» τής 15 τρέχ. μηνός γράφει ότι ή Φόξ Φιλμ θα παρουσιάση έντός τής έβδομάδος πρό του Γαλλικού κοινου πλέον τών έξ ταινιών και ειδικώς κατόπιν νέαν σειράν έργων, ύπόσχεται δε συντομώτατα σημαντικόν αριθμόν ζυλωσών ταινιών εις Γαλλικήν γλώσσαν με γάλλους καλλιτέχνας καθώς και άτραξιόν εις γαλλικήν έπισης γλώσσαν.

ΜΙΑ ΟΠΕΡΕΤΤΑ ΕΙΣ ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ

Η άγωγή του πρόγυκτος Λανήλου του Μαυροβουνίου κατά τής γνωστής κινηματογραφικής εταιρίας «Γκοιμόν Μετροπολιτικού Φιλμ Κομπανι» σχετικώς με τήν παράστασιν τής ταινίας «Η εύθυμος χήρα» ήρχισεν έκδικαζόμενη πρό τών γαλλικών δικαστηρίων. Ως γνωστόν ο πρόγυκην Λανήλος ζητεί παρά τής Εταιρίας 4.000 λυρών ως άποζημίωσιν διότι διά τής ταινίας παρίσταται κατ' έξευτελιστικόν τρόπον αυτός και ή οικογένειά του. Συνήγορος του ένάγοντος είνε ο κ. Πολ Μπονζού ο οποίος εδήλωσεν εις τό δικαστήριον ότι ή μεταβολή του Μαυροβουνίου (Μόντε Νέγκρο) εις... Αστροβούνιον (Μόντε Μπιάνκο) δεν είνε άρχική διά να μη αφήση ύπονοίας περί ποίας χώρας πράγματι πρόκειται. Έξ άλλου οι στοιχεία τής φρουράς φορούν τήν στολήν τών Μαυροβουνίων στρατιωτών και τά βασιλικά σύματα τής δυναστείας είνε εφδίακριτα επί τών πηλίκιων τών. Το έπιζητούν ότι ή ταινία εμφανίζει τόν πρόγυκην κατ' έξευτελιστικόν τρόπον στηρίζεται κυρίως στό ότι ο πρόγυκην Λανήλος εις μίαν σκηνήν εφύσκειται μεθυσμένος εις τό δάσος τής Βουλώνης. Η δίκη άνεβλήθη επί δεκαπενθήμερον.

Κατά νεώτερας πληροφορίας τά γαλλικά δικαστήρια έξέδωσαν άπόφασιν κατά τήν όποιαν καταδικάεται ή εταιρία Μετρό Γκ λντουίν εις τήν πληρωμήν 800 λυρών ως άποζημίωσιν του πρόγυκτος του Μαυροβουνίου Λανήλου διά τήν δυσφήμισιν του και τά έξοδα τής δίχης. Περιπλέον διά τής αΐτης άποφάσεως άπαγορεύεται ή περαιτέρω προβολή τής ταινίας εις τήν όποιαν διακιμωδεύεται ο πρόγυκην Λανήλος.

ΜΟΝΑ ΜΑΡΙΣ

Τήν 19ην Μαρτίου προσβλήθη εις Παρισίους, ένόπιον εκλεκτής μεριδος προσκεκλημένων ή νέα παραγωγή Φόξ Φιλμ «Μανουελίτα» ταινία όμιλούσα και άδουσα, εις ήν πρωταγωνιστεί ή διάσημος καλλιτέχνης Μόνα Μάρις. Οί παρακολούθησαντες τήν προβολήν, εκμάρζονται ένθουσιώδως περί τής αξίας του φιλμ και ιδιαίτερος περί τής πρωταγωνιστρίας Μόνα Μάρις εις τής όποιας τής φλέβες ορει πραγματικών ισπανικών αίμα. Η ματιά της, πού έχει ένα μίγμα ευγενείας και μελαγχολίας, ή γλυκύς της φωνή και τό ύπέροχο παίξιμο τής κιθάρας της, κάμνουν τούς θεατάς ν' αγαπήσουν πραγματικά τόν διάσημον τούτον «άστέρα» πού όμιλεί επί πλέον τελείως Γαλλικά, Ισπανικά, Αγγλικά και Γερμανικά.

Η ΟΛΓΑ ΜΠΑΚΛΑΝΟΒΑ ΣΤΗ ΦΟΞ

Η γνωστή ήθοποιός του θεάτρον και του κινηματογράφου Όλγα Μπακλανόβα προσελήφθη υπό τής Φόξ Φιλμ διά να παίξη τόν ρόλον τής Ύβροννης εις τήν νέαν όμιλούσαν ταινία «Μόνη μαζύ σου».

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΗ ΕΒΔΟΜΑΣ

Κατά την παρ. εβδομάδα προβλήθηκαν εις τους κινητικούς κινηματογράφους τὰ ἑξῆς ἔργα. Εἰς τὸ «Θύρα Πάλας» τὸ ἀπὸ καιροῦ διαφημιζόμενον ἔργον τῆς U.F.A. «Ὁ Λευκὸς διάβολος» ἐκ τοῦ μυθιστορηματοῦ τοῦ Τολστόϊ «Χατζὴ Μουράτ» ταινία μόνον ἠχητικῆ καὶ ἀδουνα καὶ με πρωταγωνιστὰς τὸν Ἰβάν Μουζουκὶν, τὴν Αἰλ Ντάγκοβερ καὶ τὴν Μπέτυν Ἀμαν, εἰς τὸ «Πάνθεον» τὸ ρωσικῆς ὑποθέσεως ἔργον «Σόνα Βερανόφ», εἰς τὸν «Ἀπόλλωνα» ἐνα ἀρκετὰ καλοβαλμένο ἔργον μετ' ἡν Λουίζ Μπρούκς ὑπὸ τὸν τίτλον «Δουλοῦ» ἢ «Ὁ Σαδιστὴς», εἰς τὸ «Ἀτικόν» καὶ τὸ «Σαλὸν Ἰντεάλ» συγχρόνως, ἢ γαλλιστὶ ὁμιλοῦσα ταινία «Ἡ νύχτα εἶνε δική μας» καὶ εἰς τὸ «Σπλέντιτ» ἢ κομωδία τοῦ Μπούστερ Κήτον «Ὁ κινηματογραφιστὴς» καὶ ἐπὶ πλέον ἐνα θανάσιμον βαριετὶ τὴν ποικιλίαν τοῦ ὁποῖον θὰ ἐξήλεσαν πολλὰ εἰδικὰ κέντρα.

Ἐπι τέλους, νὰ ποῦ καὶ τὸ «Σπλέντιτ» ἐμφανίζεται ἀπὸ ἐνὸς καὶ πλέον μηνός, μετ' ἰοιούτην ποικιλίαν προγράμματος, ὥστε ἡ σχετικὸς ἀπέφθνη τιμὴ τῶν εἰσιτηρίων του—Α'. θέσις 20 δρχαμί—νὰ καθιστῇ τὸ κομφάτορον τοῦτο κέντρον, ἐνα ἀπὸ τῶν πλέον συμπαθητικῶν κινηματογράφων τῆς πόλεως μας.

Συγχάριμεν εὐκρινῶς τὸν γεν. διευθυντὴν τῆς Σινέ Ὁριάν κ. Β. Βασιγιάννην, διὰ τὴν ἀξίειαν αὐτοῦ προσπάθειαν νὰ βγάλῃ, κυριολεκτικῶς, ἀπὸ τὴ μούχλα τὸ κομφότερον κινηματοθέατρον τῆς πρωτεύουσας, τὸ «Σπλέντιτ», καὶ ἐπὶ τὰ κατὰστητὴ, ἴσως ὀλίγον ἀργά, ἐνα ἀπὸ τὰ καλλίτερα καὶ εὐθιγότερα κέντρα τοῦ εἶδους αὐτοῦ.

Ἦσαν, ἐψηφίσθη τελεσιτικῶς καὶ ὑπὸ τῆς Γερουσίας, καταστάτῃ πλέον νόμος τοῦ Κράτους.

Ἦδη προβάλλεται τὸ ἐρώτημα: Ποῦ αἱ τόσαι ὑποσχέσεις τῶν διαφόρων προστατῶν τοῦ κινηματογραφικοῦ ἀγώνος, οἱ ὁποῖοι ἐξημίωσαν ἠθικῶς καὶ ἠλικῶς τὸ Σωματεῖον Π. Ε. Κ., εἰς τρέπον ὥστε νὰ καθίσταται πλέον προβληματικὴ καὶ αὐτὴ ἡ ὑπαρξις του;

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς Π. Ε. Κ. εὐρισκόμενον πρό μιᾶς ἐξοφρενικῆς καταστάσεως ἀπεφάσισε νὰ συγκαλέσῃ γενικὴν συνέλευσιν τῶν τῶν μελῶν διὰ τὴν προσεχῆ Πέμπτην, καὶ ἀφοῦ ἐκθέσῃ τὴν κατάστασιν τὴν ὁποῖαν ἐκλήρονόμενος καὶ τὴν ἐξέλιξιν τῶν προσπαθειῶν του, νὰ ὑποβάλῃ τὴν παραιτήσιν του.

Ἐπέστρεψεν ἐκ Κωνσταντινουπόλεως, ὅπου εἶχε μεταβῆ δι' ὀλίγας ἡμέρας ὁ κ. Φ. Χάρλεϋ διευθυντὴς τῆς Φόξ Φιλμ.

Ἐπέστρεψεν ἐπίσης ἐκ Παρισίων ὁ κ. Τηλέμ. Σπυρίδης, ἀντιπρόσωπος τοῦ Οἴκου Γκαυμόν. Ὁ κ. Σπυρίδης κατὰ τὴν παραμονὴν του εἰς Παρισίους ἐμελέτησεν ἐπισταμένως τὴν νεοτέραν ἐφευρέσιν τῶν μηχανημάτων τοῦ ὁμιλοῦντος κινηματογράφου τῶν ἐργοστασίων Γκαυμόν τύπου «Ἰντεάλ Σονόρ», τὰ ὁποῖα ἀποτελοῦν τὴν τελευταίαν λέξιν τῆς γαλλικῆς κινηματογραφικῆς μηχανικῆς, ὅπου τοὐλάχιστον γράφει ὄχι μόνον ὁ γαλλικὸς τύπος, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ὁ γεωμανικός.

Ἐἶνε βέβαιον ἐξ ἄλλου καὶ εἰς τὸν παραοικουθέντων τὴν ἰστορίαν τοῦ κινηματογράφου ἐπὶ ὁ πρώτος ἐφευρέτης τοῦ ὁμιλοῦντος κινηματογράφου ὕψηξεν ὁ Λέων Γκαυμόν ὁ ὁποῖος ἀπὸ τεσσαρακοσινετίας ἀσχολούμενος μετ' ἡν ἐβδόμη Τέχνην, κατόρθωσε τὸ πρῶτον εἰς τὰ 1902 νὰ παρουσιάσῃ τὴν ὁμιλοῦσαν φωτογραφίαν, τὴν ὁποῖαν παρουσιάζουν σήμερον οἱ Ἀμερικανοὶ ὡς ἰδικὴν τῶν ἐφευρέσεων.

Ἦχεσε καὶ ἡ σχετικὴ κίνησις τῶν θερινῶν κινηματογράφων, πλεῖστοι δὲ δευθύνται αὐτῶν προβαλόντων εἰς τὴν ἐξασηλίμην τῶν προγραμμάτων των.

Μέχρι τῆς τριμῆς θεωρεῖται βέλαιον εἶναι μόνον εἰς κινηματογράφος θὰ λειτουργήσῃ ὡς ὁμιλῶν καὶ αὐτὸς θὰ εἶναι τὸ «Ἀλκαζόρ» εἰς τὸν ὁποῖον ὁ κ. Φίνος θὰ ἐγκαταστήσῃ μηχανήματα Οὐδέσταν Ἐλέκτρον μετ' ἑξῆς μέρων διὰ τὴν ἐπαρκῆ ἀπόδοσιν λόγου τοῦ μεγάλου χώρου τοῦ θεάτρον, φωνῶν καὶ ἤχων.

Ὁ Ἄργος

Εἰς τὰς ἐπαρχίας

ΚΑΛΙΘΕΒΕ (Ἀθηνῶν)
 Κινημ. Ἐτουάλ. Ἐπιτυχῶς προβλήθησαν «Ἡ αἴγις τῆς Ἰσπανίας» καὶ «Ἡ ἐσχάτη προδοσία»
 Κινημ. Κρυστάλ (Χαροκόπου). Προβλήθησαν τὰ ἔργα «Μοντέρνα Μαγδαληνὴ» καὶ «Λευκὴ κόλασις» μετ' ἰσοκλήν ἐπιτυχίαν. Ἐπίσης καὶ ἡ ἐκλογὴ τῆς Μις Ἑλλάδος, Στροῦμπκος

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
 Κινημ. Πατέ (Ὁμιλῶν). Προβλήθη ἡ ἠχητικὴ ταινία «Μάσκες τοῦ σατανᾶ» ἢ ὁποῖα εἶχε προβλήθη καὶ ὡς βοσβὴ εἰς τὰ Ἀδωνίσινα.
 Κινημ. Πάλλας (Ὁμιλῶν). Προβλήθη «Ὁ τραγουδιστὴς τῆς Τζάζ».
 Κινημ. Διογύσια (Ὁμιλῶν). Προβλήθη τὸ φιλμ «Ἡ ἐκδικησις» ταινία ἠχητικὴ μετ' ἰσοκλήν ἐπιτυχίαν.
 Κινημ. Ἐθνικόν. Προβλήθη τὸ ἑλληνικόν φιλμ «Μαρκὰ ἀπ' τὸν κόσμον. Εἰς τὸ προσηγομένον φύλλον ἔδημοσεύθη ἐκ παραδρομῆς διὰ προβλήθη τὸ ἔργον «Κρυφὴ

ἀγάπη» ἐνῆφροβλήθη τὸ φιλμ «Ἡ καλύβα τοῦ μάρμαρα Τόμ».
 Κινημ. Ἀπόλλων. Προβλήθη τὸ ἔργον «Σεβαλιέ κάσ-κοῦ».
 Κινημ. Ἀτικόν. Προβλήθησαν αἱ ταινία «Οἱ τελεταῖοι Τσάρροι» μετ' ἰσοκλήν ἐπιτυχίαν καὶ «Ἡ κόλασις τῆς Σαγγάρας».
 Κινημ. Ἀστὴρ. Προβλήθησαν τὰ ἔργα «Ραγιά» καὶ συνέχεται τὸ ἐπεισοδικὸν «Ὁ σιδηρὸς ἀνθρώπος».
 Κινημ. Ὀλύμπια. Προβλήθη τὸ ἔργον «Δὸν Ζουάν» μετ' ἰσοκλήν ἐπιτυχίαν.
 Κινημ. Σπλέντιτ. Προβλήθησαν τὰ ἔργα «Εἰς τὰ καταγῶγια τοῦ Ἀμβούργου» καὶ «Ὁ μιναρὸς τοῦ θανάτου».
 Κινημ. Ρουγαλιό. Προβλήθησαν τὰ ἔργα «Ὁ πύργος τοῦ ματιρίου» καὶ «Ὁ γάτος καὶ τὸ καναρίν».
 Κινημ. Μοντέρν. Διάφορα ἐπεισοδικὰ. Ἄλγακάν

ΠΑΤΡΙΑ
 Κινημ. Πάνθεον (Αἰθουσα). Προβλήθησαν «Τὰ τρία πᾶθη» μετ' ἐπιτυχίαν, «Τὴ βροχὴ», ἄρασα μετ' ἰσοκλήν ἐπιτυχίαν Μάξ Λιγ, εἰς τὰ διάλειμματα τραγοῦδι μετ' ἰσοκλήν ἐπιτυχίαν καὶ «Ὁ ἀετὸς τοῦ πολέμου». Προσεσχῶς «Σόου Μπούου» μετ' ἰσοκλήν ἐπιτυχίαν.
 Κινημ. Πάνθεον (Ταράσσα). Προβλήθησαν «Τὰ τρία πᾶθη», «Τραγικὴ ἐκδικησις», «Γροθιά καὶ μιστίγιον» καὶ «Τὴ βροχὴ!»
 Κινημ. Ἰντεάλ. Προβλήθησαν τὰ φιλμ «Ἄν ποτε τὴν καρδιά σου χαρίσης», «Ὁ κόρης Μόντε Χριστό» καὶ «Σου-νί» μετ' ἐπιτυχίαν. Ἀνδριόπουλος

ΚΑΛΑΜΑ
 Κινημ. Ἀμερικανικός. Προβλήθησαν τὰ ἔργα «Μεταξὺς καλῶς», «Φαίλος κύκλος» καὶ «Φυελλοδὴς σερίφης». Ἦδη δίδει παραστάσεις ὁ θίασος Δράμιλας, Μιχάλο

ΚΑΣΤΟΡΙΑ
 Κινημ. Κεντρικόν. Προβλήθη τὸ ἔργον «Ρομάντος». Προσεσχῶς «Ὁταν ἡ σὰξ ὑποκίπτεται».
 Ἰαν προσεσχῶς εἰς τὴν αἰθουσαν τοῦ ἀνωτέρου κινηματογράφου θὰ δώσῃ σεράνπαραστάσεων ὁ θίασος Στεφάνου, Μπαρραμούνης

ΞΑΝΘΗ
 Κινημ. Μέγας. Τὸ τελευταῖον δεκαπενθήμερον προβλήθησαν τὰ ἔργα «Τροπικαὶ νύχτες», «Ποιγὴν κοζάκος» μετ' ἰσοκλήν ἐπιτυχίαν, «Μοδερνὸς Καζανόφ», μετ' ἰσοκλήν ἐπιτυχίαν, «Ὀγγρική Ραφωδία» μετ' ἰσοκλήν ἐπιτυχίαν καὶ ἡ ταινία τῶν ἀθηναίων Καλλιτεσίων.
 Κινημ. Πάνθεον. Προβλήθησαν τὰ ἔργα «Ὁ αἰχμάλωτος τῶν ἀρχῶν» ἀνεπιτυχῶς, «Θεῖα γυναῖκα» τοῦ ὁποῖου ἤρρεσε, «Τὸ ναυτοῦλο» μετ' ἰσοκλήν ἐπιτυχίαν καὶ ἡ ἐπιταρκτης κομωδία «Οἱ νεοσύλλεκτοι». Προσεσχῶς «Ἡ μπαλαρίνα τῆς Μόσχας» μετ' ἰσοκλήν ἐπιτυχίαν, «Τὸ θῆμα» κλτ. Καζαντζῆς

ΔΡΑΜΑ
 Κινημ. Μέγας. Προβλήθησαν τὰ ἔργα «Ἐπίγειος παράδεισος», «Ἡ κόρη τοῦ λύκου» ἢ «Ἡ ὄρραφ» μετ' ἰσοκλήν ἐπιτυχίαν καὶ «Υπὸ τὴν σιάν τῶν τάρων» ὡς ἐνεργητικὴ ὑπὲρ τοῦ ταμεῖου ἀλληλοβοηθείας παλαιῶν πολεμιστῶν, «Μανωλέσκου» καὶ «Μαζαίτα» μετ' ἰσοκλήν ἐπιτυχίαν. Προσεσχῶς «ὁ φοιτητὴς τοῦ ντάνσιγκ».
 Κινημ. Ὀφρα. Θὰ κίμη ἑναεξιν τὴν πρώτην Ἀπριλίου, Μαρκίδης

ΑΜΦΙΔΟΧΙΑ
 Κινημ. Πάνθεον. Προβλήθησαν τὰ ἔργα «Ὁ τάφος τοῦ Ἰνδοῦ» εἰς δύο ἐποχὰς ἀνεπιτυχῶς, «Ὁ ψεύτικος κόμος» καὶ «Ἡ νῆσος τῶν πειρατῶν». Ἦδη δίδει παραστάσεις ὁ θίασος Ζαφειρίου, Γιώτης

ΚΕΡΚΥΡΑ
 Κινημ. Ποικιλίαν. Προβλήθησαν τὰ ἔργα «Ἡ ὄραία ἐξορίστος» διὰ δευτέραν φοράν, «Ἡ σκλάβία του ἀμφοτέρω» μετ' ἐπιτυχίαν, «Τὸ σπῆτι τοῦ δημίου», «Μία γροθιά καὶ κάτω», «Δὸν Ζουάν» καὶ «Οἱ τέσσαρες υἱοί».

Κινημ. Ὁσάτρον. Προβλήθησαν τὰ φιλμ «Τὸ χοῦμα», «Ὁταν οἱ ἀνδρες ἀγαποῦν», «Ὁ εὐθιμὸς ἥλιος» καὶ «Ὀγγρικοὶ ἐρωτες». Μπιζέλης

ΣΠΑΡΤΗ
 Κινημ. Σπαρτιατικός. Γὴν παρ. ἐβδομάδα προβλήθησαν τὰ ἔργα «Κλεισμένα ζεῖλι» καὶ «Φουτὰ στὰ σούρα» μετ' ἰσοκλήν ἐπιτυχίαν. Γ.Κ.Α.

ΑΙΓΙΟΝ
 Κινημ. Παρθενών. Προβλήθησαν τὰ ἔργα «Ζωντοχόρα», «Τὸ ἔργον ἑσπέρης», «Τὸ κύνειον ἄσμα», «Ἡ ἐκδίκησις» καὶ «Οἱ Κοζάκοι». Μπιρπιζιῆς

ΖΑΚΥΝΘΟΣ
 Κινημ. Πάνθεον. Προβλήθησαν κατὰ τὴν παρ. ἐβδομάδα τὰ ἔργα «Ἰβρακοφῶδ», «Ἐξομολόγησις» μετ' ἰσοκλήν ἐπιτυχίαν καὶ «Ἡ Νέγκρι», «Ὁ δίγαμος», «Τὸ θῆμα τῆς τύχης» καὶ «Διαμαντίνης χειροπέδες». Γ.Γ.

ΡΕΘΥΜΝΟΝ
 Κινημ. Γάστον. Προβλήθησαν τὰ ἔργα «Καρδιά χορευτρία» καὶ «Ἡ τυφλή». Προσεσχῶς «Ὁ ἐνοχος ἐπιμοῦσθη».
 Κινημ. Κοσμικόν. Ἀργεῖ. Πετρακάκης

ΗΡΑΚΛΕΟΝ
 Κινημ. Ἀπόλλων. Προβλήθησαν τὰ ἔργα «Ἡ δικηγορία», «Ἄννα Καρενίνα», «Τὸ ἐγκλημα τοῦ ἡλίου» καὶ «Τερέζα Ραζέν».

Κινημ. Ἀγλαία. Προβλήθη εἰς 15 ἐπεισόδια «Τὸ καταραμένο κολί» καὶ τὸ «Ἐκδικητικὸν ἀντάσμα».
 Κινημ. Πουλακάκη. Προβλήθησαν «Ὁ χορευτὴς τῆς κυρίας μου» καὶ «Ὁ πτωχὸς βιολιστὴς». Χανιωτάκης

ΛΕΒΑΔΕΙΑ
 Κινημ. Ἀτικόν. Προβλήθησαν τὰ ἔργα «Ὁ κτηνάνθρωπος», «Τὸ κλειδί τῆς εὐτυχίας» καὶ «Ῥίγη ἐρωτος». Προσεσχῶς «Κίρκη ἡ γόστρα».
 Κινημ. Πάνθεον. Εἰς τὴν αἰθουσαν του δίδει παραστάσεις ὁ θίασος Μαιροπούλου, Παναγορίδης

ΑΡΤΑ
 Κινημ. Πάνθεον. Προβλήθησαν τὰ ἔργα «Γυναῖκα διάβολος», «Ὁ Ρομπὴ τῶν δασῶν», εἰς δύο ἐποχὰς «Παλλικὴν σάν χρυσάφι», «Ὁ ψεύτικος κόμος» καὶ «Ὀικογενειακὸς φίλος». Μεγάλην ἐπιτυχίαν ἐσημείωσε τὸ τρίτον. Γ.Β.

ΑΜΦΙΣΣΑ
 Κινημ. Κεντρικόν. Κατὰ τὴν παρ. ἐβδομάδα προβλήθη τὸ ἔργον «Ἀντιό Μασκόφ» μετ' ἐπιτυχίαν. Γαλιόσας

ΚΥΠΑΡΙΣΣΙΑ
 Κινημ. Ἀτικόν. Προβλήθη μετ' ἐπιτυχίαν τὸ ἔργον «Ζητούνται καρβαλλίεροι». Ματθιάς

ΧΙΟΣ
 Κινημ. Ἀστὴρ. Προβλήθησαν τὰ ἔργα «Πανταζοῦ παρὸν» καὶ «Στὴν τρέλλα τοῦ καρναβαλίου» ἐπιτυχῶς. Προσεσχῶς «Οἱ τέσσαρες διάβολοι», «Δικτάτωρ» καὶ «Κιβωτὸς τοῦ Νόε».
 Ἦ δειδύσονται τοῦ ἀνωτέρου κινηματοθέατρον εἶνε ἀξία θεορῶν συγχαρητήριον, διότι μὴ φειδόμενῃ δαπανῶν προσέλαβε θαυμασίαν ὀρχήστραν, ἡ ὁποῖα συνοδεῖ τὴν προβολὴν τῶν ἔργων. Βουδούρης

ΧΑΛΚΙΣ
 Κινημ. Δουξ. Προβλήθησαν τὰ ἔργα «Ὁ σιωπηλὸς ὁσπῆρ», «Ὁ βαρῶνος ἀτοίγγανος», «Μπαλασό», «Κύριος μετὰ τὸν Θεόν» καὶ «Ἡ πρώτη ἀγάπη». Προσεσχῶς «Ὁταν ἡ σὰξ ὑποκίπτεται».

Κινημ. Κεντρικόν. Προβλήθησαν «Ὁ ἄγγελος τοῦ χαμαπέ», «Ὁ ἀνθρώπος ποῦ γελᾷ» καὶ «Τὰ πᾶθη τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ».
 Κινημ. Ἀτικόν (Παλιρορίας). Προβλήθησαν αἱ ταινία «Κατάσκοπος τῆς Ὀδηροῦ», «Ἐξομολόγησις», «Καρ-

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡ. ΤΑΙΝΙΩΝ ΠΡΟΒΑΛΛΟΜΕΝΩΝ ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

μελίται» με μεγάλην επιτυχίαν και «Ο έρωας πάντα θριαμβεύει». Προσεγώς «Πρίγκιψη κοζίκωσ», «Ματωμένο τριαντάφυλλο», «Βόλγα-Βόλγα» κ.λπ. **Ακροθαλασσίτης**

ΣΑΜΟΣ
Κινημ. **Άττικόν**. Προεβλήθησαν ή ελληνική ταίνια «Μπόρα», «Τραγωδία ωκεανών», «Οι έρωτες του Ρασπούτιν», «Ο άλιητος», «Ταμίλιον έμβατήριον» και «Καμπαρέ».

Κινημ. **Ήραϊον**. Προεβλήθησαν τα φίλμ «Έρωτευμένο θαλασσοπούλι», «Η Φλόγα», «Ο κήπος του Άλλάχ», «Η τιμορία», «Άννα Καρνεϊνά» και «Ο γίγας του Ιπποδρομίου».

Συγκρατήτρια εις τας διευθύνσεις και των δύο κινηματογράφων διά την ωραίαν έκλογην των έργων. **Πούλμαν ΠΥΡΓΟΣ**

Κινημ. **Απόλλων**. Προεβλήθησαν τα έργα «Ο κλέφτης», «Η Μητρόπολις» εις δύο έποχάς και «Σόδομα και Γόμορα» με επιτυχίαν, την παρακολούθησαν δε και όλοι οι μαθηταί των ένταύθα σχολείων. **Ανδριόπουλος**

ΚΑΒΑΛΛΑ
Κινημ. **Φάληρον (δουλώ)**. Προεβλήθη «Η όσαςις του έρωτος» με την Άλμα Μπένντ.

Κινημ. **Όλύμπια (δουλώ)**. Προεβλήθη το φίλμ «Λευκή σκιά» και «Η γυναίκα του δρόμου».

Κινημ. **Αίγλη**. Προεβλήθησαν ανένηται έπεισοδιακών και «Ο θαλασσοκράτορ». Έπίσης «Η Κάριμεν του Σάν Πάολο» και «Ο έχθρός».

Κινημ. **Χονδροπούλου**. Προεβλήθη «Η μετάνοια». **Στογιαννίδης**

ΧΑΝΙΑ

Κινημ. **Ίδαϊον**. Προεβλήθησαν τα έργα «Γεννηθήτω φώς» και «Η κόρη του Σείχη» με την Μπελε Ντάνιελς.

Κινημ. **Όλύμπια**. Δίδει παραστάσεις ό θιασός Ριταάρδη» και προεβλήθη και «Ο κατάσκοπος του Σουλτάνου».

Κινημ. **Σπλέντι**. Προεβλήθησαν «Η νόθος πριγκίπισσα» και «Τουφεκισμός ευγενούς».

ΜΙΤΥΛΗΝΗ

Κινημ. **Πάνθεον**. Προεβλήθησαν τα φίλμ «Φιλώ τό χέρι σας μαντάμ» με σχετική επιτυχίαν, «Άπυροεμένη ευτυχία» και «Τό τελευταίον σύνορον με τον Οίλλιαμ Μπόυντ».

Μεγάλη κρίσις μαστίζει τας κινηματογρ. έπιχειρήσεις ένεκα της οποίας ηγαγίσθη νά κλείση ό εις τών κινηματογράφων, Όρφεύς. Παρ' όλας τας ηηλεντάς προσπάθειάς τών έπιχειρηματιών, ή άδιαφορία του κοινού εις τοιαύτου είδους θεάματα εινε πρωτοφανής. Η άγρία φορολογία άφ' ενός και τά έξοφρενικά μισθώματα των ταινιών άφ' έτέρου καθιστούν προβληματική την ύπαρξιν κινηματοθεάτρων. **Α. Σωφρ.**

ΛΕΥΚΑΣ

Κινημ. **Απόλλων**. Προεβλήθησαν τα έργα «Φανφάν λά Τυλίπ» εις 4 έποχάς, «Ντάγκριν», «Γέλια παλαιόσ», «Μανόν Δεσκό», «Ταξείδι άγάτης» και «Κοντέσσα Μαρίτσα» επιτυχώς. Προσεγώς «Μπέν Χούρ».

Κινημ. **Πάνθεον**. Προεβλήθησαν «Ο τυράννος», «Οι-ζογενειακός φίλος», «Άνδρας—γυναίκα», «Παλιάρκι σαν τό χουαρί», «Συρκόψ» εις τέσσαρας έποχάς επιτυχώς, «Ψευδής κατηγορία και «Έκείνος που δεν κάνει άστέια». **Τοίς**

ΛΑΡΙΣΣΑ

Κινημ. **Όλύμπια**. Προεβλήθησαν με άρκετην επιτυχίαν τα έργα «Ζωή χωρίς χαρά», «Η κατά φαντασίαν πριγκίπισσα», «Με τά νυχτικά της», «Υπό την σκιάν του γαρρεμού» και τά Καλλιστεία 1930. Προσεγώς «Ο κόμης Μοντε Χρήστος». **Μούσιος**

ΒΟΛΟΣ

Κινημ. **Άχιλλεϊον**. Κατά την παρελθ. έβδομάδα προε-

βλήθησαν λίαν επιτυχώς τά έργα «Άννου του Μονπαρνάς» με την Άννη Όντρα και «Καρτιέ Λατέν» με την Κάριμεν Μπόν και Πέτροβιτς Προσεγώς «Άφροδίτη».

Κινημ. **Άργυλλά**. Προεβλήθη κατά την παρελθ. εβδομάδα με έλαχιστην κίνησιν τό έργον «Νάσαι κοκέττα».

Κινημ. **Άττικόν**. Προεβλήθη τό έργον «Η μεγάλη τρικυμία».

Κινημ. **Ν. Ίωνία**. Διάφορα έπεισοδιακά. **Παπαβασιλείου**

Η ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ ΕΙΣ ΤΟΥΡΚΙΑΝ

ΚΩΝ]ΠΟΛΙΣ. (Του άνταποκριτού μας). Η συμπανθεσάτη Γαλλίς καλλιτέχνης Μαρι Μπέλ, πρωταγωνίστρια του γαλλικού φίλμ «Η νύχτα εινε δική μας» φθάνει έντός όλίγων ήμερών εις την πόλιν μας μετά του θιάσου της όπως δώση σειράν παραστάσεων εις τό Γαλλικόν Θέατρον.

Η γερμανική ταίνια «Μόνον έσένα άγάπησα» προεβλήθη με επιτυχίαν εις τό Σινέ «Άλάμπρα». Ηδη προβάλλεται εις τό αυτό θέατρον με σοσιόσυρροήν «Ο τραγουδιστής της τζάζ».

Εις τό κινηματοθέατρον «Μοδέρν» προεβλήθησαν τά έργα «La Foule» με επιτυχίαν και «Βενεζόζα» με την Ραζέλ Μελλέο. Ηδη προβάλλεται τό έργον «La maitresse de l' amour» με την Γκρέττα Γκρίμπο.

Εις τό Σινέ «Μαζί» προεβλήθησαν τά έργα Solitude και «Η γυναίκα στη σελήνη» του Φριτς Λάγν.

Εις τό «Μελέκ» προεβλήθη με επιτυχίαν τό έργον «Έρωτικόν» από δε της 26 Μαρτίου κάνει ένναρξιν όμιλούντος κινηματογράφου συστήματος Οδέστερον Έλκρικ, με τό έργον La Route est Belle.

Εις τό «Σινέ Όπερά» προεβλήθησαν επιτυχώς αί ήχητικά και όμιλούντα ταίνια «Τό περιδέραιον της βασιλίσσης» και «Η άβυσσος».

Ναζλόγου

Ο ΜΟΥΡΝΑΟΥ ΕΠΙΣΤΡΕΦΕΙ ΕΙΣ ΓΕΡΜΑΝΙΑΝ

Ο παγκοσμίως γνωστός Γερμανός σκηνοθέτης Μουρνάου άναχωρεί κατ' αυτάς εκ Χόλλυγουνς διά Γερμανίαν, όπου προτίθεται νά γυρίσῃ δύο μεγάλας ταίνας διά λογαριασμόν μιάς Γερμανικής παραγωγικής εταιρίας, ή όποια πάντως δεν θά είναι ή Ούφα.

ΛΗΞΙΣ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Την 30ην τρέχ. μηνός Μαρτίου λήγουν αί συνδρομαί των κ. κ. Ι. Γερζόγλου Κωνσταντινούπολις, Στυλ. Δημητριάδη, Α. Αναστασιάδη, Τηλ. Σπυριδί Τάσσου Μαρτίνου, Έμμ. Ανδρουλάκη και Γ. Στρούμπου Άθηναι. Κινηματογράφου Άττικόν Θεσσαλονίκη, Παναγ. Καρύπη και Θ. Βουδούρη Μυτιλήνη, Χρ. Ζήκων και Σ. Στυλιανίδη Ξάνθη, Άθ. Χριστοδούλου και Άπ. Μαλτεπελίδη Χαλκίδα, Α. Νικηφόρου, Ν. Κρητικου και Ίολάνδας Τζουφρέ Κέρκυρα.

Έλληνικός τίτλος ταινίας	Άρχικός τίτλος έργοστασίου	Είδος ταινίας	Μέτρο	Πρόβ. ημερ.	Αράμα ή κωμωδία	Παραγωγή	Προεβλήθη εις τό	Γραφείον εκμεταλλεύσεως εν Έλλάδι
Κούρα ζωής	Race for life	βωβή	1900	6	δράμα	Warner Bros	Άθηναϊκόν	Άμολ.-Βουλγαριδη
Λουλούδι στη σκιά	Butterfly Pavem.	»	2250	6	»	British	Απόλλων	Γκαφίλμ
Κρηη άγάτη	Rutschbahn	»	2910	8	»	»	»	»
Άρμος πός διαφθοράν	Road to Ruin	»	2000	6	»	Rayart's	»	»
Άπυροεμένη ευτυχία	Forbidden Hours	»	1800	6	»	Metro G. M.	»	»
Ζήτω ό έρως	Madel mit der P.	»	2500	6	κωμωδία	Hom Film	Σπλέντι	Μετρό φίλμς
Τσαβερτις	Tsarевич	»	2700	8	όπερέττα	Hegewald	Ούφα Πάλας	Γούλα Αναστασιάδη
Πιθηράνθρωπος	Veracht de Todes	»	1885	7	δράμα	ideal Film	Άττικόν	»
Μυστική διαθήκη	Verschwendene	»	2300	8	»	Hom Film	Άθηναϊκόν	Κ. Σουλίδη
Μικρός άδελφος	Petit frere	»	2441	8	κωμωδία	Paramount	»	»
Πός έπλούτισε ό Γιάννης	Take from Me	»	2381	6	»	Universal	Σπλέντι	Σινέ Όριάν
Έκδικησις	Revenge	»	2350	8	δράμα	United Artists	Πάνθεον	Άμερικαν Φίλμ
Πέλα τυράννου	The Red Sword	»	1983	7	»	Radio Pictures	Άθηναϊκόν	Κληρονόμοι Καρρά
Τροπικός έρως	Tropic Magnes	»	2100	8	»	»	»	»
Κιβώτος του Νωε	Noah's Ark	»	3100	11	»	»	»	»
Άγριόγατος Άριζόνας	Arizona Wildcat	»	1650	5	»	Warner	Ίντεάλ	Άμολ.-Βουλγαριδη
Μπρόντγουεϊ Μέλλοντν	Broadway Melody	όμιλούσα	2785	10	»	Fox Film	Έλλάς	Φόξ Φίλμ
Ρωσικόν βάλς	Liebeswaleer	»	2300	9	όπερέττα	Metro G.M.	Ούφα Πάλας	Μετρό Φίλμς
Λευκή κόλασις	»	βωβή	»	»	δράμα	U.F.A.	Απόλλων	Συμβατική
Όλα εδοσ πληρώνοντα	Wild Blood	»	1500	5	»	Universal	Άθηναϊκόν	Ι. Μαργουλή
Μυστηριώδης χειρ	Mystery Rider	»	6000	20	»	»	»	»
Σόμμ και ψυχή	Rody and soul	»	2000	7	»	Metro G.M.	Πανόραμα	Μέτρο Φίλμς
Ούρανός της δόξης	Lilac Time	ήχητική βωβή	3200	11	»	First National	Απόλλων	Άμολ.-Βουλγαριδη
Λακτιλίδι Αυτοκρατείας	»	»	»	»	»	»	Σπλέντι	Γκαφίλμ
Βιντεγκάρνεν	»	»	»	»	»	»	Πάνθεον	Μαργουλή-Σινουριάν
Νύχτες καταγίδος	»	ήχητική βωβή	»	»	»	United Artist	Άττικόν	Άμερικαν φίλμ
Σάν ή καρδιά κτυπά	»	»	2100	7	όπερέττα	First National	Άττικόν	Άμολ.-Βουλγαριδη
Πόλις φαντασμάτων	»	βωβή	2000	6	»	»	Άθηναϊκόν	»
Μόνον έσένα άγάπησα	Children of Ritz	όμιλούσα βωβή	»	»	»	A.A.F.A.	Ίντεάλ	Γούλα Αναστασιάδη
Άνθρωπίνη άδυναμία	Phantom City	»	»	»	»	United Artists	Πάνθεον	Άμερικαν Φίλμ
Ο τσαρλιάνος	»	»	»	»	»	»	»	»
Τραγωδία γυναίκας	»	»	»	»	»	»	»	»
Λευκός διήβολος	»	»	»	»	»	»	»	»
Έναίσιος άπαγωγή	»	ήχητική βωβή	3000	10	»	U.F.A.	Σπλέντι	Ούφα Πάλας
Η νύχτα δική μας	Cloud Dodger	»	1500	5	»	Universal	Ροζίκλαϊο	Συμβατική
Τερόν καθήκον	La nuit est a nous	όμιλούσα βωβή	2838	9	»	J. Venloo	Άττικόν	Γούλα Αναστασιάδη
Κινηματογραφιστής	In old Kentucky	»	2180	7	»	M. G. M.	Άθηναϊκόν	Μετρό Φίλμ
»	Camerman	»	2150	8	»	»	Σπλέντι	»

ΣΥΝΟΛΙΚΟΣ ΑΡΙΘΜΟΣ ΠΡΟΒΛΗΘΕΙΣΩΝ ΤΑΙΝΙΩΝ ΚΑΤΑ ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΣΕΩΣ

1. Μαργουλή 36.—Μετρό Γκόλντφουτ 27.—Σινέ Όριάν 9.—Φόξ φίλμ 18.—Κληρονόμοι Καρρά 27.—Α. Αναστασιάδη 12.—Κ. και Α. Φραγγίτη 6.—Γκα φιλμ 16.—Συμβατική 14.—Άμερικαν φίλμ 22.—Άμολογίτη-Βουλγαριδη 25.—Τηλ. Σπυριδί 6.—Κ. Σουλίδη 4.—Χάι-Φίλμ 2.—Ντάγ-Φίλμ 1.—Όλύμπια Φίλμ 1.

1904

1930

ΑΘΗΝΑΙ

ΓΡΑΦΕΙΑ ΟΔΟΣ ΚΑΝΙΓΓΟΣ 3—ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ «ΦΩΣΦΙΛΜ»—ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ 56—75

Η ΜΕΓΑΛΕΙΤΕΡΑ ΤΑΙΝΙΑ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ ΟΜΙΛΟΥΣΑ ΚΑΙ ΑΔΟΥΣΑ
ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ 1930 -- 1931

ΤΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΤΗΣ ΚΑΡΔΙΑΣ ΜΟΥ

Με τὸν διάσημον τενόρον τὸν θεωρούμενον ἐφάμιλλον τοῦ **ΚΑΡΟΥΖΟ**

ΤΖΩΝ ΜΑΚ ΚΟΡΜΙΚ

ΕΝΔΕΚΑ ΠΡΩΤΗΚΕΣ ΜΕΛΩΔΙΕΣ ΕΙΣ ΔΙΑΦΟΡΟΥΣ ΓΛΩΣΣΑΣ
ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΑΘΑΝΑΤΗ

ΝΕΑ ΕΡΓΑ

HAPPY DAYS
BIG PARTY
SUCH MEN ARE DAN
SEROUS
MEN WITHOYT WO
MEN
HIGH SOCIETY BLUES
SUNNY SIDE UP
ARIZONA KID
FOX FOLLIES 1931
HELLS BELLES
SONG MY HEART
MARRIED HOLLYWO
OD
MANUELITA

ΜΕΡΙΚΟΙ ΑΣΤΕΡΕΣ

ΦΙΦΗ ΝΤ' ΟΡΣΕ
ΜΟΝΑ ΜΑΡΙΣ
ΟΛΓΑ ΜΠΑΚΛΑΝΟΒΑ
ΖΑΝΕΤ ΓΚΕ'ΥΝΟΡ
ΜΑΙΡΗ ΝΤΟΓΚΑΝ
ΛΟ'ΙΣ ΜΟΡΑΝ
ΣΟΥ ΚΑΡΟΛ
ΔΟΝ ΖΟΖΕ ΜΟΖΙΚΑ
ΤΖΩΝ ΜΑΚ ΚΟΡΜΙΚ
ΔΑΒΙΔ ΠΕΡΣΥ
ΧΑΡΟΛΔ ΜΟΥΡΕ'Υ'
Β. ΜΑΚ ΛΑΓΚΛΕΝ
ΜΑΥΡΟΣ ΣΤΕΠΗΝ'

Ο διάσημος τενόρος
ΤΖΩΝ ΜΑΚ ΚΟΡΜΙΚ